

HAKİKAT VE SAMAN

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar! Tüketimci bir dünyada kişi, diğer insanlara karşı tutumunu "dost ya da düşman" kriterine göre belirler. Daha doğrusu, insanları bölen kişinin kendisi değil, bilinçtir. Ve insanlar arasında bir kavga yaşanıyor. Dini kimliğe dayalı olanı da dahil, yani bir insanın şu ya da bu dine bağlı olması. Ve burada Tek Tanrı'ya değil, dine olan bağlılığa dikkat çekmek istiyorum. Tüketim toplumunda bu durum tartışmalara, çekişmelere, savaflara ve birkaç kişinin tüm insanlık üzerinde güç mücadelesine yol açmaktadır, çünkü bu kişiler Tanrı'ya daha yakın olduklarına karar vermişlerdir, çünkü kendilerini Tanrı ile insanlar arasında arabulucu olarak tayin etmişlerdir.

Bununla birlikte, kitlelere tam olarak kendi kutsal kitaplarının ve yorumlarının doğru ve tahrif edilmemiş olduğunu ve Tanrı'ya götürebilecek olanın kendileri olduğunu iddia eden, onların yerleri için kesinlikle yarışanlar da vardır. "Geri kalan her şey cehenneme götüren bir yanılsamadır."

Dinler binlerce yıldır var ama barış yok. Birleştirmesi gereken dinler insanları bölüyor. Ama bölen dinler değil, kesinlikle peygamberleri aracılığıyla iletilen mesajlar da değil, bölen sıradan insanlardır, Tanrı ile insan arasındaki arabuluculuk hakkını gasp eden insanlardır.

Bu nedenle, bugün bu konulara değinmek ve neler olup bittiğini öğrenmek istiyoruz. İnsanlar neden birbirlerini öldürüyor? Tartışma noktasına kadar daraldıkları için neyi göremiyorlar? Kutsal yazılar nasıl yaratıldı ve Tanrı'ya giden yolu samimiyetle arzulayan ve takip eden bir insanın karşısına hangi biçimde çıkarlar? Neden insan içtenlikle kendini tanımayı arzuluyor gibi görünür, içtenlikle hakikat için çabalar, ama aynı zamanda kendisi gibi aynı insan gruplarıyla sürekli egemenlik ve mücadele içinde olur?

Ve belki de en önemli soru, taneleri samandan nasıl ayırabiliriz ve tüm bu yalanlar ve çarpıtmalar yüzünden insanlığımızı nasıl kaybetmeyiz? Nasıl hep birlikte birbirimize saygı ve sevgi duyabilir, Tanrı'nın Sevgisi içinde yaşayabilir ve bunun hayalini kurarken tam tersini yapmayız?

Bugünkü toplantımızın katılımcılarını sizlere takdim etmek benim için büyük bir zevk. Saygıdeğer İgor Mihayloviç Danilov.

IM: Selamlar.

T: Zhanna.

Zh: Selamlar.

T: Taisia.

Taisia: Selamlar.

Tat: Ve Anna.

Anna: Selamlar.

Tat: Öyle ya da böyle, belirli bir dini gelenekte doğmuş bir insan ya da içsel sorulara, en derin sorulara yanıt arayan bir insan, şu ya da bu dinin kutsal metinleriyle karşılaşır.

Ve sorulara yanıt bulmak yerine, bilincinde daha da fazla soru ortaya çıkıyor, çünkü kutsal metinlerde çelişkilerle karşılaşılıyor. Din adamları, her biri kendi dininde yaklaşık olarak aynı şeyi söylüyor, bunun Tanrı Sözü olduğunu, ilahi vahye güvenmemiz gerektiğini, hatta her harfe güvenmemiz gerektiği gerçeğine kadar.

Burada şöyle bir soru ortaya çıkıyor: Kutsal yazılar genel olarak nasıl oluşturuldu ve yazıldı ve modern insanlığa hangi biçimde ulaştı?

Bana öyle geliyor ki bu soruyu yanıtlamak çok önemli, çünkü gerçekten de Tanrı'yı içtenlikle arzulayan pek çok insan var ve bilinç onların yoluna çıkıyor, sadece kendi bilinçleri değil, diğer insanların bilinçleri de. Zerdüştlük, Budizm, Hinduizm gibi dinlerin yanı sıra Hıristiyanlık ve İslam gibi dünya dinlerinin kutsal metinlerini, yazıtlarını ve tarihi gerçeklerini inceledik.

Ve durumun yaklaşık olarak hepsinde aynı olduğunu, Bilginin peygamberler tarafından getirildiğini ve sözlü olarak aktarıldığını anladık. Ancak bir süre sonra insanlar tarafından ezberden yazıya geçirilmiştir. Bir süre sonra da şu ya da bu yöneticinin siyasi iradesine göre seçilmiş, istenmeyen kaynaklar ve el yazmaları yok edilmiştir. Sonra da bu kutsal metinlerin pek çok yorumu var.

Ve tüm bu yorumlara ve sayısız çeviriye dayanarak, çeşitli mezheplere, kollara ve akımlara bölünme gerçekleşir. Ve şimdi elimizde ne var? Tek bir dinin içinde bile insanlar bölünmüş durumda, Tanrı Tek olmasına rağmen yapay olarak "dostlar" ve "düşmanlar" olarak ayrılıyorlar. Ve elbette bu sorunları çözmek istiyoruz, çünkü birbirimize düşman olmadığımızı, tüm insanların tek bir insanlık olduğunu, ortak bir ruhsal hedefe sahip tek bir aile olduğumuzu ve bu hedefin hepimiz için tek olduğunu anlamak bizim için çok önemli.

Bu amaç Tanrı'ya ulaşmaktır. Ekranın diğer tarafındaki bir çok insanın bilincinde, diyelim ki, az önce dile getirdiğim gerçeğe karşı öfke resimlerinin kaydığını kesinlikle anlıyorum. Bu yüzden, başlangıç olarak, kutsal kitapların nasıl yaratıldığına dair birkaç örnek vermek istiyorum. Bu örnekler yalnızca bilincin nasıl çalıştığını görmemiz için verilmiştir, buna sizin bilinciniz de dahildir. Örnekler Hıristiyanlığa, Yeni Ahit'e değinmektedir.

Bu kitapların çoğu İsa Mesih'in aramızdan ayrılmasından sonraki iki kuşak içinde yazılmıştır. Şimdi Caesarea'lı Eusebius'un bahsettiği tarihsel bir gerçeği okumak

istiyorum, kendisi MS üçüncü yüzyılda yaşamış olan kilise tarihinin babasıdır. The Ecclesiastical History, Cilt 3 adlı kitapta Markos İncili ve Markos'un kim olduğuyla ilgili olarak şunları okuruz: "Petrus'un tercümanı olan Markos, Mesih'in söylediği ya da yaptığı şeylerle ilgili hatırladığı her şeyi sırayla olmasa da doğru bir şekilde yazdı.

Çünkü ne İsa'yı işitti ne de onu izledi, ama daha sonra, dediğim gibi, öğretisini dinleyicilerinin ihtiyaçlarına göre uyarlayan Petrus'u izledi, ama İsa'nın konuşmalarını bağlantılı bir şekilde anlatmak gibi bir niyeti yoktu." Ve....

IM: Başka bir deyişle, gevşek bir yorumla, kişi bir zamanlar birinden duyduklarını aktarmıştır.

Tat: Birinden, yani bir aracı vasıtasıyla, yani...

IM: Öyle olduğu ortaya çıkıyor.

T: O'na hiç yakın olmamıştı ve...

IM: Ve duruma bağlı olarak... Size söyleyebilirim... örneğin, bir şeyle uğraşyoruz. Öyle değil mi? Temel olarak, diyelim ki Bhagavad Gita'yı incelemeye çalışıyoruz ve ben size bir zamanlar birinden duyduğum bir şeyi anlatabilirim. Bunun bir etkisi olur mu? Etkisi olur,

Zh: Elbette,

IM: Çünkü Bhagavad Gita üzerinde çalışıyoruz. Örneğin sizinle birlikte bazı fizik problemlerini çözüyoruz. Ben size aynı şeyi farklı bir şekilde anlatacağım, değil mi?

T: Elbette, tamamen farklı bir dil kullanarak.

IM: Sen bir anlayışa sahip olacaksın, sen başka bir anlayışa sahip olacaksın ve ben de üçüncü bir anlayışa sahip olacağım. Değil mi? Çünkü bunu duyduğumda ya da birinden duyduğumda bana belli bir anlayış geldi. Anlayış ne anlama geliyor? Basit bir soru, arkadaşlar. Anlayış belirli imgelerin toplamıdır. Bir şey duyduğumda içimde oluşan bu imge hüküm sürecektir. Öyle değil mi?

T: Ve insanın sahip olduğu deneyim elbette bir damgadır.

IM: Eğer kişisel deneyiminiz varsa öyle. Çoğunlukla her şey işitme seviyesinde kalır. Deneyim emekle edinilir, ancak pek çok kişi doğru dürüst çalışma zahmetine katlanmadı, önemsiz imgeyle yetindi: "Bir görüntü var, yani anlayış var.

O halde şu ya da bu eylem hakkında zaten hazır bir imajım ve anlayışım varsa neden çalışayım, değil mi? Sonuçta bunu zaten biliyorum. Bu beceriye ve bu deneyime sahip değilim, örneğin bir peygamber tarafından söylenenlerin derinliğini ve anlamını kavrayamadım, ama bilincimde hakim olan belirli bir kalıp olarak duran bir imge

bende ortaya çıktı. Ve bu imge bilincim aracılığıyla bana "sen zaten her şeyi biliyorsun" diye dikte ediyor.

Arkadaşlar, kendini geliştirmek için hiçbir çaba sarf etmeden, sadece dinledikten sonra kendilerinde oluşan bir imajdan memnun olan çok az insan var mı? Bilinç insanları buna bağlar ve onları yolda hareketsiz bırakır. Pekala, birkaç örnek olduğunu söylemişsiniz

T: Evet.

IM: Özür dilerim, konuyu dağıttım.

T: Teşekkür ederim. Evet, Matta ile ilgili başka bir örnek var, tam olarak Matta İncili. Bu konuda ne söyleniyor? "Matta, İsa'nın kehanetlerini İbrani dilinde yazdı ve herkes bunları gücü yettiğinde yorumladı." Yani, insanlar bunları sadece ezberden yazmakla kalmadılar, aynı zamanda herkes gücü yettiğinde yorumladı.

IM: Daha sonra, birkaç yüzyıl süren çeviriler ve çeşitli yorumlardan sonra, tüm bunlar bir araya getirilmeye başlandı. Tekrar soruyorum, kimin yararına derlemeye başladılar? Bir Hıristiyan için mi? İsa'yı seven ve ona saygı duyan biri için mi?

T: Sponsorlar, bazı krallar ve dinlerin yöneticileri için...

IM: Bir din yaratırken kutsal kitabı kim şekillendirmeye başladı? Ve aslında sadece devlet seviyesinde bir din değil, bir dünya dini yarattı. Öyle değil mi? Öncelikle, eğer doğruyu söylemek gerekirse, bunu bir devlet dini olarak, kitleleri kontrol etmek için bir araç olarak yaratmaya başladı. Sonuçta, bu doğru.

Pagan Konstantin son nefesine kadar bir pagan olarak kaldı ve sadece ölmek üzereyken hatırlanmak için vaftiz edildi ve o zaman bile bu yakınlarının emriyle yapıldı. Eğer bu dünyayı bir pagan olarak terk etmiş olsaydı, Hıristiyanlık daha sonra olduğu gibi dünyaya hakim olamazdı, çünkü yaratıcısı, ilk hükümdar, ortaya çıktığı gibi, bir pagandı ve son nefesine kadar Hıristiyanlığı kabul etmedi.

Bu kötü bir reklam, bu yüzden ölüm döşeğindeyken Hıristiyanlığı kabul etmek zorunda kaldı. En azından böyle yazıyor. Ancak, o anda onun yanında olanlar neye tanıklık ediyor? Hiçbir şey. Sadece benimsediğine dair bir kayıt var. Tarih...

T: Ama ruhunda hiçbir zaman Hıristiyan olmadı.

IM: Bir insan paganizme ve çok tanrıcılığa son nefesine kadar bağlıysa, özellikle de Konstantin'in savunduğu anlayışta, bu, affedersiniz, tam bir trend iken, kişi kendini memnun etmek için, her şeyi memnun etmek için... Savunduğu en eski pagan dinine karşı böyle bir tüketici tutum. Kendisini bir tanrı, yüce bir hükümdar ve benzerleri olarak atadı.

Gerçekle yüzleşerek bu konuda ne söyleyebiliriz? Hıristiyanlıkta neyi seçip yerleştiriyordu? Gerçeği mi? O dönemde Mesih'in gerçek takipçileri ve yeterli sayıda Gnostikler vardı ve bunlar gerçekten de Gerçeği ve Tanrı'nın Sözü'nü son derece saf bir şekilde aktarıyorlardı. Ve dikkat edin, bunu yazmadılar, birbirlerine aktardılar. Sözlü olarak ama ortaklaşa aktardılar. Eğer etrafta başka kimse yoksa, bir insanın Mesih'in sözlerini öğretiş olarak aktarmaya hakkı yoktu. Bu, onlar tarafından ortaklaşa yapılırdı. Neden? Çünkü tek bir kişi her zaman çarpıtacaktır.

Bu yüzden bir grup bir gruba aktardı ve bu nesilden nesile devam eden bir silsile oldu ve hepsini korumaya çalıştılar. Yine, daha sonra, Gnostikleri tanımlarken, daha sonraki zamanlarda kayıtlar ve hikayeler olduğunu söylediler ve elbette zaten çok fazla çarpıtma vardı, ama yine de, daha sonraki zamanlarda bile, Gnostikleri ve Hıristiyanlığı bir din olarak tanımlarken, Mesih'in gerçek takipçilerinin tamamen farklı şeyler ve tamamen farklı bir şekilde öğrettiklerini söylediler. Her şeyden önce, İsa Mesih'in Tanrı'nın Sevgisini getirdiğini ve bunu kabul eden herkese bağışladığını ve Tanrı ile bir insan arasında hiçbir arabolucunun olamayacağını öğrettiler.

T: Evet.

IM: Bu yüzden orada her şey farklıydı.

T: Evet, bu hayatın gerçeği, doğrulanan tarihsel gerçek.

IM: Elbette, Hıristiyanlığın kendisi başlangıçta gerçek bir özgürlük, özgürlük ve sevgi ilahisiydi.

IM: Elbette.

T: Ama Konstantin'in el yazmalarını derlediği ve uygun olanları seçtiği ana kadar bile ilginçtir, çünkü...

IM: Peki, o el yazmalarına, o İncillere bir göz atalım, hepsi karbon kağıdı kullanıyormuş gibi tamamen aynı şeyi söylüyor.

T: Evet.

IM: İsa Mesih kaç yıl vaaz verdi? Kaç kişiye vaaz verdi? Kaç tane İncil vardı ve hala var: o Apokrifler,

T: Evet,

IM: ve diğer her şey? Ama hiçbir şey alınmadı. Çok sınırlı bir kısmı alındı. Neden? Çünkü açık konuşalım, eğer tüm Apokrifleri toplarsak, tüm anıları toplarsak, o zaman... insanlar tarafından eklenen tüm kabuğu bir kenara koyarsak, Mesih'in öğrettiklerinin sonucu ne olur?

T: Doğru.

IM: AllatRa. Gerçek taneler ve hepsi bu. Bu çok basit. Buna dayanarak, yine bir güç aracı olarak kullanılacak dini bir organizasyon inşa etmek mümkün mü? Dürüstçe konuşalım mı?

T: İnsanların korkusu yok, doğal olarak

IM: Sevgi var,

T: Tüm insanlar özgürdür, onlar... Evet.

IM: Elbette. Oysa bu tamamen farklı, bu yüzden yöneticilerin kesinlikle işine gelmedi. Kimse demiyor ki... arkadaşlar, "Hıristiyanlığı yok ettiğimizi" ya da "Hıristiyanlığa karşı çıktığımızı" düşündüğünüzü anlıyorum. Hayır arkadaşlar, ben de bir Hıristiyanim. Vaftiz edildim ve bir Hıristiyanim, Ortodoksluğu çok seviyorum. Hıristiyanlığa ya da başka bir dine karşı çıkamayız ama... ama bu doğru. Ve gerçek insanlardan saklanamaz, aksi takdirde kaybolabilirler. Hıristiyanlığın insanları cennete götüremeyeceğini söylemiyoruz. Ama gerçekle yüzleşelim.

Hıristiyanlık birçok ırmağa, dereye ve akarsuya bölündü ve bu akarsuların her biri, Konstantin'in ölümünden sonra binlerce hatta daha fazla kez düzeltilen ve değiştirilen İncil'ini ellerinde tutarak gerçeğin sadece kendilerinde olduğunu söylüyor. Bu da doğru.

Yani, bu ürünü ellerinde tutarak, bunun hiçbir tahrifata uğramamış Tanrı Sözü olduğunu, gerçeği getirdiğini, ancak yalnızca kendilerinin doğru yorumlayabileceğini ve yalnızca onlar aracılığıyla cennete gelebileceğinizi söylüyorlar, dostlarım. Yani cennetin anahtarları onların elindedir. "Oysa insanların geri kalanı bunu yapmaz, geri kalanlar sadece gevezedir." Öyle değil mi?

T: Ben insan bilincinin gerçekte nasıl çalıştığını ve kişinin hafızasına güvenip güvenmemesi gerektiğini anlamak için böyle bir soru sormak istiyorum. İnsanlar tarafından sözlü olarak ne aktarıldı?

IM: Ve bu bizim şüphecilerimiz ve geveleyenler için çok önemli. Ama kekeleyenler onlar değil, insanların kafalarındaki iblisler, çünkü gerçek her şeyden önce iblislere uymaz. Eğer bir insan onların kontrolü ve rehberliği altında yaşıyorsa, içinde öfke duygusu kabırır, bilgi arzusu kaybolur, kafasında bir şeyler bildiğini iddia ettiği görüntülerle tatmin olur. Ve bu imge... oysa imge, affedersiniz, var olmayan bir şeydir, bunlar şeytani imgelerdir ve insan hayatına hükmederler. Öyle değil mi? Evet, öyle.

Dolayısıyla, bu imgelerin size rehberlik etmemesi için, sizi cehenneme götüren Susanın'leriniz olmaması için, arkadaşlar, sadece kendi üzerinizde çalışmanız gerekiyor, çalışmanız gerekiyor! Eğer gerçekten Tanrı için çabalıyorsanız, o zaman her

şeyden önce somut kişisel uygulamalar ve kendi ruhsal deneyiminiz olmalıdır. En iyi yol budur. Değil mi?

İM: Bu doğru. Ve bu gerçek. Gerçeklerden korkmamalısınız ve kaynamamalısınız. Duygudan bahsetmiyorum bile, insanlar Tanrı'nın Sevgisi hakkında konuştuklarında ve diyelim ki üzerimize pislik dökmeye çalışan yüzleştirici bir duygu olduğunda, bu duygu içinizde Melek olabilecek olandan değil, bunu istemeyenden gelir. Şu anda, tam olarak şu anda kim olacağınızı siz seçersiniz. Ve içinizde hüküm süren şey, sizin ne olduğunuzdur.

Yine de unutmayın: kaçınılmaz olarak ölü olana hizmet etmek ölü olmak demektir, oysa Yaşayanın Sevgisiyle yaşamak diri olmak demektir. Bu nedenle, gerçeği söylediğimizde bırakın bizi, kimseyi yargılamamalısınız. Bugün ise, gördüğüm kadarıyla, sadece tarihsel ve bilimsel olarak doğrulanmış gerçeklerden bahsedeceğiz. Aslında bu silinemeyecek bir gerçektir. Ve hatta Tanrı ile insan arasındaki aracılardan yüzyıllar boyunca silemediği bir gerçektir. Ve "i" "leri noktalamak için, diyelim ki... Diyelim ki, dinler binlerce yıldır var oldular, bu bilgi ve peygamberler aracılığıyla bize seslenen Tanrı'dan gelen mesajlar üzerinde var oldular.

Ve binlerce yıldır, Tatiana'nın da söylediği gibi, savaşlar ve ayrılıklar devam ediyor. Yine de şöyle söyleyeyim: eğer en azından bir din, peygamberinin öğretisini saf bir şekilde korumuş olsaydı, şu anda tamamen farklı bir dünyada yaşıyor olurduk, kendimize takılıp kalmazdık, bölünmezdik, tek ve aynı Tanrı'nın sıfatları için savaşmazdık ve krizler yaşamazdık: ne ekonomik ne de manevi krizler.

Bugün, ki bu bir şaka değil, bugün başka galaksileri keşfediyor olurduk. Oysa bugüne kadar hala Ay'a uçamadık. Bilimimiz bize bu fırsatı veremiyor. Sadece bugün üzerinde çalışıyor. Neden? Çünkü bilim, bazen en iyisi için olmasa da, gelişimimizle doğrudan bağlantılıdır. Yani günümüzde kendi kendini yok etmeye odaklı bir bilim hakim, sahip olduğumuz vektör bu. Haksız mıyım?

Bizi yok edecek bir şeyi icat etmek için ne kadar zaman, para ve diğer her şeyi harcıyoruz? Arkadaşlar, hepimiz ölümlüyüz. Peki insanlık olarak herkesin hayatını iyileştirmek için ne kadar çaba, zaman ve para harcıyoruz? Medeni bir toplumda hala yoksulluk sınırının ötesinde yaşayan çok sayıda, çok büyük bir yüzdeye sahibiz. Bu normal mi? Günümüz bilimi herkese yiyecek ve su sağlayabilecek ve her insan için harika bir yaşam sağlayabilecekken çocukların hala açlık ve susuzluktan ölüyor olması normal mi? Ve bu doğru.

Dünya üzerinde, gezegenimizde bile sahip olduğumuz kaynaklar muazzamdır. İnsanoğlu olarak bugün sahip olduğumuz bilimsel bilgi çok büyüktür. Ama onu milyarlarca kez aşan bir bilgi birikimi var. Yine de, şu anda sahip olduğumuz ve insanlığa verilen bilgi bile bu gezegende Cennet'i inşa etmemizi sağlıyor. Bu doğru değil mi?

Öyleyse dostlar, suçlu kim: gerçeği söyleyenler mi, yoksa bu dünyayı bu kadar tüketimci bir halde tutanlar mı? Anladığım kadarıyla birçoğunuz "Bu beni neden ilgilendirsin ki?" diyeceksiniz. İlgilendiriyor. Bugün size bir insanın dikkatinin, arzularının ve isteklerinin ne kadar değerli olduğunu anlatmaya çalışacağız: ne istiyor ve dikkatini nereye yatırıyor, işte hayata geçirilen budur.

Bu gerçekten de böyledir. Yine de, dinlerin iddia ettiği gibi, diyelim ki cennetin anahtarlarını buraya getiren tüm peygamberlerin söyledikleri de doğrudur. Aslında anahtarlar değil, alınması ve kullanılması gereken Bilgidir, çünkü Tanrı'ya giden yol dikenli değildir, ama kolay da değildir, çünkü her hareketimizde ya bir tümseğe basarız ya da bir çukura düşeriz, bu da şeytanın ayartmalarıdır. Ancak buna, onun ayartmalarına dikkat etmezsek, sonuçta o hiçbir şey yapmıyor. Onun ne kolları ne de bacakları vardır. Onun kolları ve bacakları bizim kollarımız ve bacaklarımızdır, onun kafası bizim kafamızdır. Sahip olduğu tek şey içimize yerleştiği bir fısıltıdır. Ve bunu kabul ettiğimizde ve dikkatimizi irademiz dışında başımıza gelen fısıltıya verdiğimizde...

Neden irademizin ötesinde? Çünkü seçim şansımız var ama irademiz yok. Bu da doğru. Hissettiklerimiz ile şeytanın bize fısıldadıkları arasında seçim yapabiliriz. Ama şeytanın bize fısıldadıklarını seçtiğimizde, onun isteğini tam olarak yerine getirmiş oluruz. Bu doğru. Seçimimizle, dikkatimizle ve yaşamlarımızla onun yıkım planlarını uygularız. Size basit bir örnek vereceğim.

Hepimiz bölünmüş durumdayız: dillere, ülkelere bölünmüş durumdayız, kendi ailelerimizde bölünmüş durumdayız, arkadaşlarımızla bölünmüş durumdayız. Sonuçta, bazen... neden bazen? Çoğu zaman arkadaşımızın sırtına tükürürüz. Ve bir arkadaşımızla birlikte bir başkasına tükürürüz. Bilincimizin bu şekilde çalıştığını, psikolojimizin böyle olduğunu söylüyorlar. Hayır. Hayvanlar böyle davranır ama insanlar değil. Ve bu psikoloji değil, gerçek bir etki, aslında şeytanın istediği bu ve biz de bunu yerine getiriyoruz. Öyle değil mi? Öyle. Ama her şey farklı bir şekilde olmak zorunda, çünkü hepimiz tek bir aileyiz.

Ve aslında hepimiz tek bir bütünü. Bununla birlikte, bunun neden böyle olduğunu ve şeytanın neden işine geldiğini, dikkatimizi bölmenin ve çokluğa dağıtmanın neden işine geldiğini anlamak için basitçe ifade edeceğim: hepimizin birlikte bunu tek bir bütüne yatırmamız için. Neden? Çünkü hepimiz birlikte dikkatimizi tek bir hedefe verirsek gelecek değişir, çünkü bu hedef gerçeğe dönüşecektir. Belki zamanı gelirse, bunun neden böyle olduğunu fizik perspektifinden de konuşabiliriz diye düşünüyorum.

T: Harika,

IM: Eğer bugün vaktimiz olursa. Bu arada, Tatiana'nın bahsetmeye başladığı değişimler ve değişiklikler hakkında konuşalım. Bunlar küçük ve önemsiz gibi görünebilir. Hayır dostlarım, bunlar çok önemli. Her çarpıtılmış kelime sizi sağa değil sola gönderir ya da tam tersi. A noktasından B noktasına gitmeniz gerektiğini ve bir

harita kullandığımızı düşünün. Ve harita sizi düz bir yol boyunca yönlendirmek yerine, tamamen farklı bir yöne gönderiyor.

Bozuk bir GPS navigasyon cihazının sizi tam tersi bir yöne götürmesi gibi. Peygamberlerin getirdiği gerçek Bilginin bu değiştirmeleri, başkalaştırmaları ve çarpıtmaları, bizi tam tersi yöne götüren bozuk GPS navigatörüdür. Yine de, içsel olarak arzuladığımızdan farklı bir yöne gittiğimizde... oysa tüm insanlar, ateistler bile, hepsi sevgi ve barış ister.

Aslında, ateist de dahil olmak üzere her bireyin Benliği Yuvaya, Tanrıya, ölümün olmadığı Dünyaya gelmeyi arzular ve ne yazık ki bu da doğrudur. Neden ne yazık ki? Çünkü biz kendimiz buna karşı çıkıyoruz, sadece şeytanı dinleyerek, sadece kafamızın içindeki bir sesi dinleyerek, insan olmaktan çıkıyor, bir canavar oluyor ve onun yasalarına göre yaşıyoruz. Bu yüzden silahlar yaratıyoruz, bu yüzden bölünüyoruz.

Bu şeytan için faydalı ve elverişlidir, ama "İnsan" anlayışıyla çelişir, "insanlıktan" bahsetmiyorum bile, bu nedenle getirilen Bilgiyi saflık ve bütünlük içinde korumak çok önemlidir. Sistemin ya da o şeytanın buna nasıl müdahale ettiğine gelince, şimdi bunu anlamaya çalışacağız. Bazen insanlar bu kötülüğü nasıl yaptıklarını fark etmiyorlardı bile. Neden? Çünkü Tanrı ile yaşamıyorlardı, Tanrı'nın Sevgisi ile yaşamıyorlardı. Gerçeği bilmiyorlardı ve bunu asla itiraf etmediler.

Ama mükemmel çevirmenler ya da iyi tarihçilerdi, duydular, ezberlediler ve aktarabildikleri kadar aktardılar, anladıkları gibi tercüme ettiler, çünkü bunun onlar için hiçbir değeri yoktu, çünkü onlar için en büyük değer diğer insanların saygısıydı. Bazen, çevirmenler bile değişiklikler yaptıklarını, özü ve Gerçeği çarpıttıklarını gördüklerinde, bu konuda sessiz kaldılar. Hatta bazıları bu çarpıtmaları koruyarak kendilerini haklı çıkarmaya çalıştı. Neden mi?

Çünkü toplum onları bu şekilde kabul etti. Eğer gerçeği söylemiş olsalardı, toplum onları kabul etmezdi. Neden? Çünkü bu, Tanrı ile insan arasında bir yığın insanın durduğu organizasyonun amaç ve hedefleriyle çelişirdi. Oysa tüm dinlerde, tüm peygamberler aynı şeyi söylemiştir: Tanrı ile insan arasına kimse giremez. Evet, bu doğru. Devam edelim.

T: Pekala.

İM: Bilincimizin nasıl çalıştığını, şeytanların, iblislerin ve geri kalan her şeyin, onlara ne dersek diyelim... ama bu sadece hayatımıza dönüştürdüğümüz bir fısıltı.

Ve bu fısıltının hepimize verilen Gerçeği nasıl değiştirdiğini ve çarpıttığını. Ve neden daha sonra bu Gerçeği yenilemenin gerekli olduğunu... Ve neden diğer peygamberlerin de aynı Gerçek ile, kesinlikle aynı şekilde gönderildiğini. Ve biz bunu neden tekrar yapıyoruz.

T: Teşekkür ederim, İgor Mihayloviç. Muhtemelen ilk konu ile başlamak isterim.

IM: Basit ve temel

T: Basit bir nokta - gerçekten de peygamberler geldiğinde insanlara bilgiyi sözlü olarak aktardılar ve sonra insanlar da bunu sözlü olarak kişiden kişiye aktardılar. Ve işte bir soru: insan hafızasına güvenmek mümkün mü?

IM: Hafıza ve bilince...

Zh: Doğru. Gerçekten de öyle. Araştırmalar esasen anı haline gelen herhangi bir olayın tanınmayacak kadar çarpıtılabileceğini göstermiştir. Aslında, insan bilinci bir tahrifatçıdır: olayın tam görüntüsünü sadece birkaç milisaniye için saklar, ama uzun süreli hafıza zaten aktive olduğunda, olayı tanınmayacak şekilde tamamen tahrif eder.

Bir deney örneği vermek istiyorum - bu bir çocuk oyunu olan bozuk telefon oyunu gibi, deney için beş ya da daha fazla kişi gerekiyor. Birinciye bir paragraf okuması ve ikinciye tekrar anlatması önerilir, sonra ikincisi üçüncüye, üçüncüsü dördüncüye tekrar anlatır ve bu böyle devam eder. İlk katılımcıdan ikinciye aktarım sırasında önemli bilgilerin %50'sinin kaybolduğu ve beşinci katılımcıya aktarım sırasında da...

IM: Sadece not edin, arkadaşlar, önemli bilgilerin %50'si - benim söylediğim buydu.

Zh: Evet, ve beşinci kişi sadece bazı bilgi kırıntıları alıyor, ki bunlar birincinin okuduğundan tamamen farklı.

IM: Bu doğru. Oysa nesilden nesile geçtiğini düşünün, o zaman bize ne ulaşıyor?

T: Beş kişi bile değil, gerçekten yıllar... Evet. Bir de şu var.

IM: Bunlar yüzlerce insan.

T: Yüzlerce insan...

A: Ve binlerce yıl.

Zh: Evet, ayrıca bir davalının kaderinin bir tanığın vereceği ifadeye bağlı olduğu davalarda kullanılan pratik kanıtlar da var.

T: Diğer insanların.

Zh: Evet, başka bir insanın hayatı. Washington Üniversitesi Profesörü ve hafıza konularında tanınmış bir uzman olan Elizabeth Loftus, bir tanığın yaşananları sadece ilk kez anlattığında ayrıntılı olarak hatırladığını keşfetmiştir.

IM: Ve tam olarak da öyle değil. Bir görüntüyü ve gördüklerini özünü bile anlamadan tanımlayabilir. Gördüğü ya da duyduğu andan itibaren duruma karşı tutumu, hangi ruh halinde olduğu, onu nasıl etkilediği ve nasıl bir imaj oluştuğu nedeniyle çarpıtmalar olabilir.

Çünkü o... tekrar, diyelim ki tüm duyumsamalarımızı, duygularımızı ve algıladığımız diğer her şeyi ve onu nasıl anladığımızı içeren imgelere geri dönüyoruz. Bu nedenle, gerçekten de, bu kişinin anlayışında gerçeğe olabildiğince yakındır.

Zh: Evet.

IM: Affedersiniz, bir düzeltme yaptım ama bu doğru.

Zh: Sonraki her ifadede, bu tür ifadelerin doğruluğu...

IM: Azalıyor.

Zh: Evet, azalıyor.

T: Bir kişiyle bile olsa, ve geçmeye gerek yok...

Zh: Ve biriyle... evet, aynı kişiyle.

IM: Tek ve aynı kişi ve ona tanık olduğu veya katıldığı aynı olay hakkında soru sorarsak, sorular devam ettiği sürece çarpıtmalar olacaktır. Dahası, aynı sorular başkaları tarafından sorulursa, aynı hikayeyi on ya da yirmi kez anlatmak zorunda kalacaktır ve bazen yasal işlemler yıllarca sürebilir ve tanık onlarca kez konuşmak zorunda kalır.

Her şey eninde sonunda... bunu onuncu ya da yirminci kez anlattığında başlangıçta anlattıklarının %20-25'i kalacak. Neden? Çünkü bir insanla iletişim kurarak, ona imgeler empoze ederek... Yani bir insan ona bir soru sorduğunda, ona bir imge empoze eder. Bu imge onda ortaya çıkan imgeleri yavaş yavaş yok etmeye ve kırmaya başlar, onların yerine başkalarını koyar. Ve bu şekilde, başlangıçta, kişi bunu ilk kez anlattığında, oluşturduğu imgenin perspektifinden anlatır.

Daha sonra, örneğin beş ya da altı araştırmacının onunla konuştuğunu düşünün. Her biri... biri tedirgindi, biri gergindi, biri diyelim ki baskıyla konuşuyordu ve aynı soruları soruyordu, ama biraz daha farklı, biraz daha iddialı ya da başka bir şey. Bir yerde kişi korku hissetti, bir yerde aşağılanma ya da başka bir şey, bazı endişeler, duygular ve bunlar ana imgeyi saran, onu yok eden ve yeni bir tane yaratan mikro imgelerdir. Böylece, 10 ila 20 sorudan sonra tamamen farklı bir imge oluşacaktır.

Yine de o zaman da açık ve dürüst konuşmuştu, bundan sonra da açık ve dürüst konuşacaktır. Araştırmacıların ve özellikle de yargıçların sanatı da tam olarak budur - her şeyi anlamak ve bilmek ve yine de bu gerçeği ortaya çıkarmak. Peki, gerçeğin

nerede olduğunu biliyor musunuz? Geriye kalan %20'nin içinde. Tam olarak, gerçekte yaşanmış olan hikayenin belli bir temel dayanağı olabilirler.

Bilincimiz bu şekilde çalışır. Yine, diyelim ki insanlar arasındaki bilinçlerin etkileşimi bir imgeyi yok eder ve yaratır.

Zh: Evet. Bu bir psikologun pratiğidir, ancak şüpheleri olabilecek izleyicilerimize veya bu araştırmayı doğrulamak için kendi deneylerini yapmalarını önermek istiyoruz. İnsanlar videoyu izledikten sonra bu videoyu ya da başka bir videoyu alıp izledikten bir süre sonra izlediklerini ve hatırladıklarını kağıda dökmeye çalışabilir ve daha sonra videoyu tekrar izleyip yazdıklarını ikinci kez izledikleri ile karşılaştırarak anlamı değiştiren herhangi bir çarpıtma ve yorum olup olmadığını kontrol edebilirler.

IM: İmgelerin varlığı için, değil mi?

Zh: Evet, imgelerin varlığı için

IM: Oluşan ilk imgeyi hemen yazmak.

Zh: Evet

IM: Daha sonra, tercihen iki ya da üç gün sonra tekrar izleyin ve içgörülerinizi yazdıklarınızla karşılaştırın. Ama bunu daha ayrıntılı bir şekilde yazmak, sizde oluşan imgeyi, yani gördüklerinizi, hatırladıklarınızı doğru bir şekilde tanımlamak gerekir. Ve aradaki fark önemli olacaktır. Pek çok kişinin aklına şu soru gelecektir: bundan kurtulmak mümkün mü?

Zh: Doğru.

IM: Mümkün ama bunun için gerçeğe ihtiyaç var. Her şeyden önce kendi içinizdeki gerçeğe göre yaşamamız ve fısıltılara ve yorumculara teslim olmamız gerekir. Sonuçta, herkes... Şu anda bile, dostlarımız, izliyorsunuz ve kafanızda her birimiz hakkında bir tartışma devam ediyor. Neden?

Biz aslında bazı bilgiler veriyoruz ve bu bilgiler bir dizi çağrışıma yol açabiliyor: bazı anılar ya da başka bir şey. Ama neden kafanızdaki aktörler bizi tartışmaya başlıyor ve genel olarak bunu neden yaptığımızı, kim olduğumuzu ve hangi hakka sahip olduğumuzu tartışıyor?

Arkadaşlar, insan varlıkları olarak susmaya ve yalan söylemeye, yalanı örtbas etmeye ne hakkımız var? Öyle değil mi?

Z: Öyle.

IM: Bizim ve senin, dostum, böyle bir hakkımız var mı? Hayır, yok. Bu yüzden sesimizi yükseltiyoruz. Peki kafalarındaki aktörlerin hayatlarımızı mahvetmeye ne

hakkı var? Bakın, defalarca söyledim ama yine söyleyeceğim. Kolay yaşayan, sevgi ve neşe içinde yaşayan insanlar var. Neden? Çünkü aktörlerinin ilk olarak onlara hükmetmesini, ikinci olarak da onları bir mavna gibi kötü haberlerle, şüphelerle, her türlü pislik ve çöple doldurmasını yasaklarlar. Bu insanlar kuşlara benzerler: parlak güneşin altında gökyüzünde uçarlar ve görüşün tadını çıkarırlar. Bu onların çok dikkatsiz ya da buna benzer bir şey olduğu anlamına gelmez. Hayır.

Onlar kesinlikle mantıklı, eğitilmiş ve akıllı insanlardır. Neden? Çünkü başka türlü olamaz. Ve elde ettikleri bu özgürlük, kafalarındaki garip seslerin diktatörlüğü altında yaşamayı bıraktıkları ve sonra gerçeği gördükleri için doğuyor. Ancak, boğulana kadar bir mavna gibi tüm bu saçmalıkları yüklenen bu aktörleri sürekli dinleyen insanlar var. Ve bizler, insanlar olarak, nasıl yaşayacağımızı seçme hakkına sahibiz: cennet kuşu gibi ya da pislikle yüklü boğulan bir mavna gibi. Kabul ettiğimiz her şeyi hayatımız boyunca taşıyoruz. Bu da üzerinde düşünmeye değer.

T: Gerçekten de bu yanıt için çok teşekkür ederim, çünkü insan resimlerin, imgelerin aslında bilincin bir aracı olduğunu, istediği zaman, işine geldiğinde değiştirip çarpıtılabileceğini gerçekten anlıyor.

IM: Bazen hemen bir imge bile vermez, ama hafif bir fısıltı, hafif bir şüphe veya hafif bir düşünce verir. Daha sonra, onun fısıltılarına dikkatimizi verdiğimizde, onu dinlemeye ve şekillendirmeye başladığımızda, o zaman bu imgeyi çizeriz. Yine o iblis bize bir imgenin hafif bir konturunu atabilir ve bir duyguya kayabilir ve daha sonra onu dinleyerek ve bu duygu tarafından yönlendirilerek, imgelerden bütün bir resim çizeriz.

Dikkatimizi veririz, hayatımızı bir illüzyon çizmek için harcarız. O zaman tüm yaşamımız faydasız ve anlamsız bir illüzyondan ibaret kalır. Ve burada kendimizi ne kadar şımartırsak şımartalım, bu yaşamda ne için çabalarsak çabalayalım, tüm başarılarımız bir hiçtir. Neden?

Çünkü insan hayatı çok ama çok kısa... Aslında insan bir an yaşıyor, bir gün çok çabuk geçiyor. Peki, bunu bir yanılısama, gerçeğe örtüşmeyen bir görüntü için harcamaya değer mi? Ya da belki de gökyüzüne uçmalı, özgür ve sınırsız olmalı, dürüst olmalı, insan olmalı mıyız?

T: Ayrıca, dürüstlikle ilgili olarak, İgor Mihayloviç. Az önce gerçeği bilen ama sessiz kalan insanlar olduğundan bahsettiniz.

IM: Evet.

T: Ve ayrıca insanların neden bilgileri çarpıtmaya devam ettikleri ve gerçekleri neden gizledikleri konusunda çok ilginç bir araştırmaya rastladık. Rakamlar öyle ki, insanların %55'inden fazlası ya kendileriyle ya da kendilerine yakın kişilerle ilgili gerçekler hakkında, dedikleri gibi yüzü kurtarmak için, görünmek ama olmamak için

sessiz kalıyor. 22'si ise, örneğin diğer insanlarla bir tür çatışmaya girmemek için, bu tür bir iyiliği ihlal etmemek için bu gerçek hakkında sessiz kalmaktadır,

IM: Olayların seyri.

T: Saygıdeğer,

Zh: Yüzünü kurtarmak için...

T: Bu insanlarla iyi ve dostane ilişkiler sürdürmek için,

IM: Sahte ama dostça.

T: Sahte ama dostça. Diğerlerine gelince, onlar ya toplumu yönetmek ya da güç sahibi olmak istiyorlar...

IM: Diğerleri kendi çıkarları için hareket ediyor.

T: Pekala, bu açık. Evet, yani, sadece anlıyorsunuz, tam olarak düşünmeye başlıyorsunuz: eğer sessizseniz, hangi insan kategorisindesiniz? Yani, anlıyorsunuz.

IM: Yalancı kategorisinde,

T: Tek kişi...

IM: Gerçeği biliyorsanız ve bunu dile getirmiyorsanız. Ve eğer gerçekten bahsediyorsak başka bir şey olamaz. Gerçeği bildiğiniz halde yalan söylüyor ya da sessiz kalıyor olmanız fark etmez, siz yine de bir yalancısınız. Tanrı'ya giden yolu biliyor ama bunu başkalarına söylemiyorsunuz, kendiniz de oraya ulaşamazsınız, çünkü bu sırrı kendinize aitmiş gibi tutarsanız, onu kaybedersiniz, çünkü siz bir yalancısınız. Bu doğru değil mi? Basit bir örnek bile. Bir insan biliyor, hissediyor, yürüyor ama yanına kimseyi almıyor, kimseye söylemiyor ya da kimseyle paylaşmıyor. Peki, kimin için çalışıyor? Şeytan için,

T: Evet.

IM: Ve eğer bu iblisler için çalışıyorsa, o zaman Tanrı'ya karşıdır. O kapıya geldiğinde, içeri giremeyecektir. İşte mesele bu. Düşünün... Daha önce kuşlardan bahsetmiştik, değil mi? Bir kuş düşünün ki, tıpkı bu mavna gibi kendini yüklemeye başlıyor. Ne kadar uzağa uçabilir?

T: Bunu İslam'da da bulduk, İslam'ı tam olarak incelediğimizde, öyle bir noktaya da rastladık ki, İslam'ın tercümanlarından biri gerçeği biliyordu ama prensip olarak, öyle söyleyelim, yalanları aktarmaya ve yeniden aktarmaya devam etti. Belki Taya da bunu paylaşabilir? İlginç bir nokta.

Taya: Evet, bu ilginç gerçeği paylaşmak isterim. Ama ondan önce, genel olarak Kur'an tercümelerinin resmini biraz... tasvir etmenin ve resmetmenin önemli olduğunu düşünüyorum, çünkü sonuçta bu önemli bir bilgi ve herkes Kur'an tercümelerine her zaman hürmetle yaklaşıyor...

T: Çünkü o bir uzman, bir Arap dili ve edebiyatı uzmanı, bir oryantalist.

Taya: Evet, ben bir oryantalistim.

T: Ve sadece içtenlikle bu konuya kendini kaptırmış bir kişi.

IM: ...ve bu konunun araştırılmasına ciddi bir şekilde yaklaştı. Dolayısıyla, görmeye alışık olduğunuz imajlarla uyuşmadığı için üzgünüz, yine de bu konuyu araştırmış ve bilimle uğraşan bir kişi.

Zh: Kayıtsız değil.

IM: Ve kayıtsız değil. Bu yüzden bulduklarını söyleme hakkına sahip. Ve Arapça da dahil olmak üzere dil bilgisine sahip olduğu için. Öyle değil mi? Bu yüzden eski kaynaklarla, daha öncekilerle, gerçek olanlarla bir karşılaştırma yapabilir. Bu Kuran'ın saflığıyla, orada bulunan değişikliklerle ve dahası çevirilerle ilgili.

Taya: Evet. Gerçekten de üniversitede, Mısır'dayken, Fas'tayken ve kütüphaneleri ziyaret ettiğimde bu konuyla ilgileniyordum. Ve Kur'an çevirisinin özü her zaman ilgimi çekmiştir. Neden?

Çünkü genel olarak Kur'an çevirisine farklı yaklaşımlar var. Yani meal çevirileri var, kelimesi kelimesine çeviriler var ve şiirsel çeviriler var. Neden? Çünkü bazı bilim insanları Kur'an'ın tamamen bir metafor olduğuna inanıyor. Bu şu anlama geliyor.

IM: Dikkat edin, arkadaşlar, şimdi Kuran'ın tamamen bir metafor olduğuna dair kilit noktayı söyledim.

Taya: Evet.

IM: Özür dilerim, bu Kur'an. Bu, Allah'ın bizzat Cebrail aracılığıyla Muhammed Peygamber'e ilettiği şeydir. Bu, o şeytanların, o iblislerin, onlara ne dersek diyelim, etkisi altındaki insanlar tarafından ortaya konan çarpıtmalarla oluşan durumu düzeltmek için bu dünyaya gelen Hakikattir, ama aynı Hakikat İsa Mesih tarafından getirildikten sonra oluşan bu çarpıtmaların düzeltilmesi gerekiyordu. Bu, diyelim ki insanların ve kitlelerin kurtuluşu için bir yenilenmeydi. Ve birisi bunu bir metafor olarak tercüme etmesine izin veriyor... özgür düşünce. Peki özgür düşünce nedir?

T: Kim özgürce düşünür? Kimin iradesi?

IM: Kimin iradesi? Demokrasi ile aynı. Değil mi? Üzgünüm ama bu doğru.

Taya: Evet, yani Kur'an'ı tercüme ettiklerinde bazıları onu hemen yorumluyor, bazıları harfi harfine tercüme ediyor, bazıları da ayet olarak tercüme ediyor. Ve en ilginç şey de, aradan bunca yıl geçmesine rağmen, Kuran'ın tercümesi için herkesin hemfikir olacağı, yani nasıl doğru tercüme edileceğine dair tek bir formülün olmamasıdır.

Bununla birlikte, Kuran'ı tercüme etmeye karar vermiş bir insanın uyması gereken birçok kural ve düzenleme vardır. Bilinç için çok mantıklı olanların yanı sıra... örneğin, her iki dilin bilgisi, elbette, sözdizimi bilgisi, gramer, "Belâğat" [بَلَاغَةُ] - bu Arapça vezin ve benzeri, bana çok önemli görünen aşağıdakilerle karşılaşılıyor.

Bir Kur'an tercümanı, bir Kur'an mütercimi, Kur'an ve Hadis'e bağlılığının bir sonucu olarak Allah'ın kendisine vahyettiği kutsal bilgi olan "âl'im âldny "ye [العلم اللدني] sahip olmalıdır, Çünkü Hadis-i Şerif'te şöyle buyrulmaktadır: "Kim edinilmiş bilgiyi takip ederse, Allah ona bilmediği ilimleri de açıklar. " Burada şunu söylemek isterim ki, eğer Kur'an'ın ya da başka bir kutsal kitabın özünde yatan anlamı anlamıyorsak, onu tercüme etmek anlamsızdır.

IM: Bu imkansız,

Taya: Bu imkansız.

IM: Özünü ve tüm anlamını koruyacak şekilde tercüme etmek. Bu gerçekçi değildir. Eğer kişi Tanrı'yı içtenlikle sevmiyor ve Ruhsal Dünya'ya gerçekten hizmet etmiyorsa, şeytan tarafından yönetiliyor demektir. Elbette virgülleri değiştirecek ama bunu hiçbir şey değiştirmeyecek şekilde sunacaktır. Ve bunun gerçek olduğunu iddia edecektir,

Taya: Kesinlikle.

IM: Maalesef bu doğru ve bunu görebiliyoruz. Şimdi siz Kur'an'ın çevirilerinden bahsediyorsunuz. Kur'an'ın ilk yazıldığı dönemde ve diyelim ki daha sonra dilin nasıl değiştiğini ve Kur'an'ın kendisinde, ilk Kur'an'da ve sonraki Kur'an'larda ne gibi değişiklikler yapıldığını düşünürsek... Ama bunların hepsi de, affederseniz, zayıf ruhlu bir insanın hileleridir.

Taya: Kesinlikle. Ama o zaman genel olarak nasıl derlendiğine geri dönelim, çünkü eğer şimdi...

IM: Peki bunu kim derledi ve nasıl derlendi?

Taya: Evet.

IM: En baştan başlayalım.

Taya: Başından, izin verirseniz, o zaman bilgim var. Başa dönelim.

IM: Baştan gidelim, çünkü bir mantık olmalı. Şimdilik çevirileri unutalım...

Ta: Tamam.

IM: Onlara geri döneceğiz.

Taya: Evet, baştan alalım.

IM: Kur'an nasıl derlendi?

Taya: Evet.

IM: Bu önemli.

Taya: Evet, gerçekten çok önemli, çünkü farklı dinleri ve farklı kutsal metinleri birlikte incelediğimizde, bunun aslında çok benzer olduğunu kavradık.

IM: Her şey benzer ve her şey özdeş.

Ta: Her şey benzer ve özdeştir. Peygamber'in ölümünden sonra derlendi. Halife Osman, Peygamber'in eski sekreterine tüm kayıtları toplamasını ve orijinal özeti yapmasını emretti. Eski sekreterin mevcut olan her şeyi, insanlar tarafından yazılmış olan her şeyi topladığı ortaya çıkıyor. Çünkü insanlar Peygamber'den sonra da yazıyorlardı, Peygamber'in kendisi hiçbir şey yazmamıştı.

IM: İnsanların nasıl düşündüğünü, bilginin nasıl aktarıldığını zaten biliyoruz.

Ta: Evet, aynen öyle. Ve onunla birlikte birkaç kişi daha aynı işle uğraşıyordu. Sırasıyla, Allah'ın emirlerinin ve Peygamber'in öğretilerinin dört versiyonu ortaya çıktı.

IM: Arkadaşlar, kilit nokta şu. Bunu kimseyi gücendirmek için söylemiyoruz, gerçekten kimseyi gücendirmek ve Kuran'a ya da başka bir dine şüphe düşürmek istemiyoruz. Şu anda sadece gerçeklerden bahsediyoruz, bu yüzden kafanızdaki şeytanları yatıştırın. İşte şimdi kilit nokta buradaydı: Kur'an'ın ilk halinin dört versiyonu.

Taya: Evet.

IM: Eğer Peygamber Hakikat'ten bahsetmişse bu nasıl mümkün olabilir? Dört Hakikat olamaz, iki Hakikat olamaz, Hakikat tek olabilir. Ve burada bilincin nasıl işlediği tam olarak yansıtılıyor. Kur'an'ı yazmaya başladıklarında, dini şekillendirmeye başladılar ve bu din hemen parçalara ayrılmaya başladı. Başka bir deyişle, Allah'ın Kendisinin iradesi ile Cebrail'in elinden onu alan Peygamber'in getirdiği bayrak, insanlar tarafından parçalandı.

Bu dünyadaki tüm Müslümanların altında durması gereken sancak... Ve bir Müslüman her şeyden önce Allah'ı seven kişidir. Ve bu sancak tam olarak o anda, organizasyonun kendisi oluşturulurken birkaç kola ayrıldı. Allah'ı ya da Peygamber'i düşündüğünüzde bunu bilmeniz ve hatırlamanız gerekir, çünkü bu doğrudur. Ve bu her birimizin vicdanıdır.

Taya: Evet. Ve başka bir nokta daha var: Bundan bahsetmemiştim ama şimdi siz bahsettiğiniz için bunun da bahsetmeye değer olduğunu fark ettim. Genel olarak Kur'an'ın birleştirilmesi neden başladı? Çünkü Halife Osman'ın Peygamber'in otoritesiyle desteklenecek ortak bir hukuka ihtiyacı vardı. Bu da çok önemli bir nokta. Yani neden, niçin karar verdiler?

IM: Bir organizasyonun oluşumu...

Ta: Evet.

IM: Haklarını yasal olarak tesis edecek ve onu herkesin üstüne çıkaracak bir organizasyon.

Ta: Evet

T: Ne kadar yanlış bir otorite,

Taya: Evet. Ve bu dört baskı derlendiğinde, Osman bu dört baskıdan tek bir tane yapılmasını emretti ve bu baskı 656 yılında resmi olarak kutsallaştırıldı, diğerleri ise yok edildi.

IM: Bu size bir şey hatırlatmıyor mu? Üç yüz yıl önce de böyle değil miydi? Pagan Konstantin'in hilelerine benzemiyor mu? Bir şey söylemiyorum, sadece soruyorum. Karar vermek size kalmış, dostlarım.

Taya: Ve başka ne var biliyor musunuz... Ben bile... İlginç demek için dilimi kıpırdatamıyorum, ama en inanılmaz şey, tam da görüldüğü gibi, Kuran'ın kanunlaştırılmasının tam tersine Müslümanları birleştirmesi gerekiyordu...

IM: Ama Kur'an'ın kendisi ve Peygamber'in getirdiği öğretisi, tüm dünyayı, tüm insanları birleştirmesi gerekiyordu...

Ta: Evet.

IM: Ve tüm insanların Müslüman olması gerekiyordu çünkü İslam bu dünyadaki tüm insanları birleştirecek olan Sevgi dinidir. Bu amaçla indirildi ve bu amaçla Muhammed Allah'ın Kendisi tarafından son Peygamber olarak atandı. O dönemde dünyada yaşayan tüm insanlar arasından seçildi. Peki ne oldu? Sonuç ne oldu? Araştırmacıya soralım.

Ta: Sonuç olarak, kanunlaştırma aslında Müslümanlar arasında çok keskin anlaşmazlıklara neden oldu...

T: Elbette.

Taya: Çünkü pek çok Müslüman Peygamber'in ne söylediğini hatırlıyordu çünkü Peygamber'in ölümünün üzerinden çok fazla zaman ve yıl geçmemiştir. Ve böylece farklı eğilimler ortaya çıktı.

IM: Kesinlikle doğru.

Ta: İşte böyle oldu.

IM: Ek olarak, birçok insan kendi branşlarını oluşturmakla ilgilenmeye başladı.

Ta: Kendi branşlarını.

IM: Resmi bir baskın trendin, bir dinin, öyle diyelim, oluşmakta olduğunu gördüklerinde ve o zamana kadar zaten klanlar vardı, ya da onlara mezhepler diyebiliriz, her neyse, ama dinlerin diğer trendleri zaten oluşmaya başlamıştı... dinlerin, altını çiziyorum, çünkü zaten kendi yasaları vardı ve yine Peygamber'in kendisi onlar için bir otorite görevi görüyordu.

Taya: Evet.

İM: Öyle değil mi?

Ta: Öyle.

IM: Ama aynı zamanda ilk Hıristiyanlar gibi ilk ve sadık olanlar da vardı, tekrar vurguluyorum, Allah'a ve Peygambere, Hakikati koruyan ve uzun bir süre, bin yıldan fazla bir süre koruyan.

Ama bunların sayısı çok azdı ve dünyadaki varlıklarını bile duyurmazlardı. Neden? Çünkü bu organizasyonların gücü vardı ve bu insanlar herkesin onlara karşı ayaklanacağını çok iyi anlıyorlardı. Ama onlar Hakikatten sorumluydular ve Peygamberin sancağını ellerinde sıkıca tutuyorlardı, Hakikatin yenilenmesini bekliyorlardı.

Böyle şeyler de olur. Bütün insanlar kafalarındaki ibislere itaat etmezler. Ve Peygamberimiz tam olarak bu konuda, kişinin iblise itaat etmemesi gerektiğini, Allah'ı sevmesi ve yalnızca O'na hizmet etmesi gerektiğini söyledi. Bu doğru değil mi? Bununla birlikte, insan zayıflığı, baskın imajlar, güç arzusu, bencillik, kibir, ve şu anda birçokunuzun içini parçalayanlar tam da insanların tek bir aile olmasıyla ilgilenmeyen şeytanelerdir. Bundan zaten konuşmuştuk.

Ta: Evet.

IM: Bu nedenle, tek bir sancak parçalara ayrıldığında trendler ve dinler oluşur, bu böyleydi ve Taya'nın bize şimdi anlattığı da budur.

Taya: Evet. Ve şimdi çevirilere dönebiliriz çünkü tüm hikayeyi bilmek ve sadece Kuran'ın kanunlaştırılmasıyla ilgili sorunlar olmadığını, daha sonra çevirilerle ilgili de sorunlar olduğunu fark etmek - çeviriler için tek bir formül yok. Ve ilk başta söylediklerinizin farkına varmak, o kadar çok yankı uyandırdı ki, aslında Allah'a içtenlikle, gerçekten içtenlikle giden pek çok insan var ve onlarla Allah arasındaki yolda... bilinç, onlarla Allah arasına engeller koyuyor.

IM: Elbette.

Taya: Ve bu bariyerler genellikle insanların yanlış tercüme etmeleri nedeniyle trajik bir şekilde ortaya çıkıyor.

IM: Evet. Ama şeytan her zaman engeller oluşturur.

T: Evet.

IM: O insanların oraya ulaşamamasıyla ilgilenir. Bir insanın Allah'a gelmesi şeytan için faydalı değildir. Bir insanın öldükten sonra da ona hizmet etmesi şeytan için faydalıdır...

Ta: Evet.

IM: çünkü o... Bir insan sadece iblis için, şeytan için, sistem için, adına ne dersek diyelim, hem yaşam sırasında hem de ölümden sonra bir besin kaynağı olarak hizmet eder, çünkü bir alt benlik haline geldiğinizde, hala bu dünyanın efendisine haraç ödersiniz. Değil mi? Ama aslında o bu dünyanın efendisi değildir. Efendi, diyelim ki güce sahip olandır. Ve biz de aptallığımızla şeytana güç veriyoruz. İşte bu yüzden o hükmediyor.

Taya: Evet. Ve işte bir çevirmenin hatasının yüzyıllar boyunca su üzerindeki daireler gibi yayıldığı ve ortaya çıktığı gibi hala var olduğu örneklerden biri. İzin verirseniz, gerçek değiştirme örnekleriyle başlamak istiyorum.

IM: Evet, devam et.

Taya: Bu tür yanlış bir çevirinin canlı bir örneği... Kutsal Kitap ve Hadislerde çevrildiği şekliyle "Allah'tan korkan" terimidir. Altını çiziyorum, bu sadece tercüme edilmiş şekli, bunun böyle olduğu anlamına gelmiyor.

Zh: Anlamı.

Taya: Evet. Arapça'da bu terim 'takva' olarak telaffuz edilir ve "Allah'tan korkan" olarak çevrilir. [Arapça kelimeler: تقوى - takva] Köken olarak... eğer sözlükte etimolojisine bakarsak, yani Baranov'un sıradan sözlüğünü açarsak, ki tüm Arap dili uzmanları bunu bilir, ve etimolojisine bakarsak, bu kelimenin etimolojisinin emniyete almak, korumak, muhafaza etmek fiilinden türetildiğini görürüz.

Orijinal halinde korku hakkında hiçbir şey söylenmiyor. Dolayısıyla, "Tanrı korkusu" olarak çevirdiğimiz orijinal formu doğru bir şekilde tercüme edersek, Tanrı korkusu yerine aşağıdaki gibi olacaktır: "koruma, ruhu kendisi için tehlikeli olan şeylerden koruma."

IM: Tanrı'dan korkmak mı yoksa ruhunu korumak mı? Yine de ruh için tehlikeli olan nedir? Kafanın içindeki iblisler, aptalca şeyleri sana yutturan aktörler.

Taya: Ve biliyor musunuz, en üzücü olan şey, bu özel hatanın çevirmenlerin dikkatsizliği değil, alıntı yapıyorum: "geleneklere bağlılık ve alışılmış algı" dedikleri gibi.

Yani, bu kelimenin hiçbir şekilde korkuyla ilgili olmadığını, orada Allah'tan korkmaktan bahsedilmediğini bildiği halde, çevirmen, kendisinin de söylediği gibi, seçimini "geleneklerden" yana yapıyor.

Mesele şu ki, şu anda bizi izleyen bir Müslüman ya da Kur'an'la karşılaşan bir insan, Müslüman olup olmaması önemli değil, ya da sadece ilgilenecek bir insan, "Allah'tan korkan" olarak tercüme edilen bu kelimenin Kur'an'da kaç kez geçtiğini ve bir müminin ruh halini nasıl etkilediğini görsün.

IM: Birden çok kez.

Zh: Birden çok kez,

Taya: Evet, pek çok kez. Örnek olarak, "Nisa" suresinin ilk ayeti olan "Kadınlar"dan bir parçaya değinebiliriz. Önce yanlış çeviriyi, daha doğrusu bugün yaygın olan çeviriyi okuyacağım.

IM: Ki bu benimsenmiştir.

Taya: Evet, benimsenen çeviri.

IM: Ve doğru olduğu düşünülüyor.

Taya: Evet.

IM: Devam et.

Taya: "Ey insanlar, sizi yaratan Rabbinizden korkun..." Burada belirtmek gerekir ki, hem bu örnekte hem de sonraki örneklerde, Arap dilinde az önce sizinle birlikte analiz ettiğimiz fiilin tüm türevleri kullanılmaktadır. Doğru çeviri aşağıdaki gibi olacaktır: "Ey insanlar, sizi yaratan Rabbinizi koruyun veya kollayın..."

Bana öyle geliyor ki aradaki fark çok açık. Örneğin, bugün doğru kabul edilen çevirisiyle "İmran Ailesi" Suresi'nin 76. Ayetini ele alalım: "Kim verdiği sözü yerine getirir ve Allah'tan korkarsa, şüphesiz Allah da kendisinden korkanları sever." Doğru çeviri şöyledir: "Kim verdiği sözü yerine getirir ve Allah'ı korursa, şüphesiz Allah da kendisini koruyanları sever."

İM: "O'nu koruyan ve kollayanlar" ne anlama geliyor?

Taya: Evet, soru bu.

İM: Diyelim ki, gerçek Bilgiyi, bu sürecin anlayışını aldığımızda, Allah'ı korumanın, Allah'la olan bağlantıyı korumak, bu algıyı hisler aracılığıyla korumak anlamına geldiğini anlarız. Peki Allah'ı korumak ne anlama gelir? Allah talep etmez... bir insanın Allah'ı koruması çok saçma. Bu arada, Allah'ı korumanın ne anlama geldiğini yanlış anlayan koca bir din bunun üzerine doğdu. Bu baskın ve büyük bir dindi. Mesele bu değil. Mesele şu ki, Allah'ı korumak demek kendi içimizdeki iblislerden korunmak demektir... kendi içimizde Sevgimizi, duygularımızı, Allah anlayışımızı ve Hakikat anlayışımızı korumak demektir.

Bu koruma içimizde gerçekleşir. Kişinin kendi içinde bir savaş alanıdır. Ve pozisyonu savunduğumuzda, şeytan kafamızın içinde " Allah'tan korkmalısın " ya da " sevmemelisin " dediğinde, siz onu dinlemezsiniz. Onunla tartıştığınızdan değil, ama bunu hiç algılamıyorsunuz ve hiç dinlemiyorsunuz, bu havlama gibi, başkasının köpeğinin uzaktan havlaması, sizin için mevcut değil, o zaman şeytan bunun hakkında konuşmayı bırakır, o zaman Allah'ı korursunuz. Bu birinin bir şey söylediği ve sizin de ona saldırdığınız anlamına gelmez - bu bir canavar gibidir. Asıl savunma sizin içinizdedir. Ve bu anlayışı herkese getirdiğinizde, uyuyanları uyandırdığınızda ve bu Gerçeği başkalarına iletmiş olduğunuzda, o zaman korursunuz, o zaman hizmet edersiniz, o zaman bu Gerçektir. Ama oturup Allah'tan korktuğunuzda, asla O'na ulaşamazsınız.

Ben, örneğin, bilmiyorum, bir şeyden korkarsam, bir örümcekten, onu elime alır mıyım? Tabii ki hayır. Özür dilerim, sizden korkuyor olsaydım, şimdi sizinle oturur muydum? Benim için çok korkutucu olsaydınız, bilirsiniz, mesela sizden bir fobim olsaydı, burada nasıl oturabilirdim? Bu hariç...

Bu bir şaka, özür dilerim ama doğru. Eğer birinden korkuyorsak, asla ona gitmeyiz. Korktuğumuz birine karşı sevgi hissedemeyiz. Korktuğumuz kişiyi hissedemeyiz. Allah iyidir, Allah Sevgidir, Ebedi Hayatı veren o En Yüksek ve en parlak olandır, ruhumuzun ulaştığı şeydir... O ulaşmaz, bu yanlış bir ifade. Şimdi bile bazı yaygın ifadeler kullandım.

Oysa aslında Ruh o Dünyaya aittir, o Dünyanın bir parçasıdır. O bizim portalımız ve kapımızdır. Benlik olarak Allah'ın Dünyasına gidebileceğimiz ve O'nun bir parçası olabileceğimiz, insanların Melek dediği kişi, yani ölümsüz bir varlık ve cinsiyetsiz bir varlık olabileceğimiz o ilahi kapıdır. Bu da önemlidir çünkü burada hepimiz ayırt edilebilir ve bölünmüş durumdayız, oysa orada hepimiz biriz, tek bir güzel Sonsuz Dünyanın parçasıyız.

Her birimizin Benlik olarak arzuladığı yer burasıdır. Ve sadece bundan korktuğumuzu hayal edin. İnsan mutluluktan nasıl korkabilir? Bu çok saçma. Ama bir iblis ondan korkmamızı ister, çünkü şeytan korku yoluyla yönetir. Hükümdarların korku yoluyla hükmetmesine benzer şekilde. İnsanlara köle gibi hükmetmek, Allah ile insan arasındaki araçlar için çok uygun bir biçimdir - korku empoze etmek.

Çünkü Sevgi aracılığıyla dikte edemezsiniz. Sevgi yoluyla bir insanı nasıl kontrol edebilirsiniz? Sadece müzakere edebilirsiniz. Korku yoluyla ise, kişi tam olarak kontrol edebilir. Bu nedenle İslam'da ve diğer dinlerde köle kelimesi vardır ve bu nedenle "Allah korkusu" vardır. Oysa peygamberlerin hiçbiri bundan bahsetmemiştir. Gerçek budur. Ve siz bunu hatırlamalısınız.

Taya: Evet, köle kelimesi hakkında da konuşacağız. Şimdi, Allah'tan korkma hakkında konuşmaya devam etmek istiyorum, çünkü bu terim insanların kilit anlayışlarında mevcuttur. Az önce Tanrı'nın dünyası, cenneti hakkında söylediklerinizden burada da bahsediliyor.

Örneğin, aynı surenin "İmran Ailesi" başlıklı 133. ayetinde şöyle denmektedir: "Rabbinizin mağfiretine ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için hazırlanmış eni gökler ve yer kadar olan cennete koşun."

Doğru çeviri şöyledir: "Rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için hazırlanmış bir bahçeye kavuşmak için birbirinizle yarışın."

IM: Fark var mı?

Taya: Elbette. Var.

IM: Önemli bir fark. Değil mi? Sadece anlamak isteyenler için: fark nedir? İçimizdeki bu değerli tanrısallığa dikkat ettiğimizde, hiçbir düşüncenin, hiçbir çatışmanın içeri girmesine izin vermeyiz. Şeytanı silahsızlandırırız, onu zayıflatırız ve sonra, isteyerek ya da istemeyerek, Ruhsal Dünyanın hizmetkârları haline geliriz, burada, bu dünyanın karanlığında, bu cehennemde zaten onun ordusunun bir parçasıyızdır. Neden?

Çünkü biz ışık getiriyoruz. Ve insanlığın düşmanından gücü alıyoruz çünkü onu beslemiyoruz, onu güçlendirmiyoruz. Yapılması gereken doğru şey budur. Ve Cebraill'in Muhammed Peygamber'e söylediği de buydu. Peki araçlar bunu nasıl yorumluyor? "Korkmalısınız." Yani, şeytan sizi onlar aracılığıyla kontrol eder.

Ve o, şeytan, dili olanlar ve onu dinleyenler aracılığıyla konuşur, böylece onu dinler ve korkarsınız. Oysa Allah'tan korkmak ne anlama gelir? Şu anlama gelir: "Bana söyleneni yapıyorum, ama içimde karşı çıkıyorum, nefret ediyorum, korkuyorum." Bu asla Sevgiye, Benliğin açığa çıkmasına ya da Benliğin ruha yaklaşmasına yol açmayacak olumsuz bir duygudur. Yani, kişinin içinde tamamen kapalı bir ilahi kapıdır.

Ve anahtar kayıptır, çünkü bu anahtarı şeytana kendimiz veririz ve ona bizi kontrol etme hakkını veririz. Bu, Allah'ı gerçekten sevenler için, Muhammed Peygamber'e saygı duyanlar için ve Allah'ı seven herkes için çok ciddi bir durumdur. Allah herkes için, tüm dinlerde birdir. Birden fazla tanrı olamaz. Allah birdir. Bunu anlayan herkes ve Ruhsal Dünya için çabalayan ve Allah'ı seven herkes Müslümandır. Onlara ne dersek diyelim, bunlar birer sıfattır: Hıristiyanlar, Müslümanlar... - Allah'ı sevenler.

Taya: Evet. Ayrıca, "Elçiler" Suresi 77. Ayet 41'de Kıyamet Günü hakkında şunlar söylenir: "Gerçekten Allah'tan korkanlar gölgeler ve pınarlar içinde yaşayacaklardır." Ve ilginçtir ki burada sadece tek bir hata yok, hatta iki hata var. Neden? Çünkü "gölge" anlamına gelen zelale kelimesi, "gölge" olarak çevrilmiştir, aynı zamanda "barınak" anlamına da gelmektedir [Arapça kelimeler: gölge, barınak, himaye: ظِلُّ - zilu].

IM: Bir barınakta.

Taya: Evet. Ve doğru çeviri şöyle olacaktır, " Allah'ı koruyanlar pınarların arasında bir sığınakta olacaklar..."

T: Kıyamet Günü'nde.

Ta: Evet.

IM: Yani güvende olacaklar,

T: Evet.

IM: Oysa çeviri şöyle diyor: sadece gölgeler arasında olmayacaklar... Ve gölgeler arasında saklanan tek kişi kim? Her şeye rağmen bu ayetin doğru olduğunu söyleyebilirim. Neden mi? Farklı bir perspektiften bakarsak göreceğiz,

T: Allah'tan korkanlar... gölgeler arasında olacaklar,

IM: - Allah'tan korkan gölgeler arasında olur, gölgeler arasında ise sadece iblisler yaşar. Bir meleğin olduğu yerde gölgeler yoktur. Yoksa yanılıyor muyum?

T: Harika!

IM: Şeytan da pot kırar. Ve genellikle açık ve net konuşur, sadece bizim farklı anlamamızı sağlar.

Taya: Hadislerden beni çok etkileyen başka bir örnek daha var. Derler ki, Hac sırasında Mina Vadisi'nde Peygamber insanlara dönüp şöyle demiş: "Dikkat edin! Ne Arap'ın Arap olmayana, ne de Arap olmayanın Arap'a üstünlüğü vardır. İçinizden Allah'a karşı gelmekten sakınanlar hariç, ne esmerin beyaza, ne de beyazın siyaha bir üstünlüğü vardır." Ama eğer doğru tercüme edersek, o zaman şu ortaya çıkacaktır.

Tatiana: Üstünlüğü var.

Taya: Evet, doğru, "kişinin ruhunu koruması dışında".

Tat: Harika!

IM: Kesinlikle. Kişinin ten rengi ya da ırkı ne olursa olsun,

Ta: Evet,

IM: Hepimiz biriz. Farklı olduğumuz yer burasıdır. Ruhun rengi yoktur, ne cinsiyeti ne de rengi.

Tatiana: Elbette. Ve tüm dinlerde, bu arada, bu konuda söylenir. Tam olarak tüm insanların eşit olduğu gerçeğinden, Hristiyanlık da dahil olmak üzere pek çok dinde bahsedilir.

Anna: Evet, gerçekten de Hristiyanlıkta böyle bir alıntı var. Galatyalılar 3:28'de yer alır. Ayet şu şekildedir: "Yahudi ya da Yahudi olmayan, köle ya da özgür, erkek ya da kadın yoktur; çünkü hepimiz Mesih İsa'da birsiniz."

T: Tüm insanların kesinlikle eşit olduğu,

A: Evet. Ve bu tabii ki çok değerli.

T: Harika!

Taia: Evet. Şimdi, çok ciddi bir değiştirmeye geçmek istiyorum, birçok dinde, sadece İslam'da değil, "Allah'ın kulu" kelime kombinasyonuna rastlıyoruz ve genel olarak bir mümin kul kelimesiyle adlandırılıyor. Ve şimdi özellikle İslam'ı ve özellikle Arap dilini ele alırsak, kul için kullanılan Arapça kelime 'eb'dun' şeklindedir ve "hizmet etmek" anlamına gelen 'eb'd fiilinden türetilmiştir [Arapça kelimeler: Hizmet: عَبَدَ - 'eb'd Köle: عَبْدٌ - 'eb'dun]. Yani kölelikte olmamak, kölelikle hiç ilgisi yok.

IM: Tam tersi.

Ta: Evet.

IM: Peki, kul kavramı neden birçok dine girmiştir? Sonuçta, hem Hıristiyanlıkta hem de benzerlerinde her yerde var. Bu sadece 6,000 yıldır toplumumuza hakim olan tüketimci formatın bir sonucudur. Bu yüzden kölelik, içinde yaşadığımız toplumun tüketimci formatının doğal bir bileşenidir. Birisi feodal bir lord iken, bir başkası köledir.

Arabulucular her zaman feodal beyler olmaya ve hepimizi köle yapmaya çalıştılar. Bu onların hayali. Aslında İblis'in kafalarına yerleştirdiği şey budur. Bu yüzden köle kelimesi yaygınlaştı çünkü arabulucular ortaya çıktı.

T: Biliyorsunuz, tüketim toplumundan da bahsedildi... Aslında kul kelimesi... Hıristiyanlıkta da farklı şekillerde çevrilebiliyor: "köle", "hizmetçi", "hizmet eden" gibi. Ama tüketim toplumu formatında aslında sadece bir köle imajı çiziliyor. "Hizmet eden" diye bir kelime olsa bile, resim farklıdır.

IM: Haksız bir yaratık,

T: Evet,

IM: Efendisine hizmet etmesi gereken kişi.

T: Evet, bu bir kalp sevgisi değil, başka bir şey...

IM: Evet. Ve bakın, basit bir örnek. Allah'ın kelamıyla size "siz bir kölesiniz - efendisine hizmet etmesi gereken haksız bir yaratıksınız" dayatılıyor ve "efendiniz korkmanız gereken Allah'tır" deniyor. Ama onlar hemen kendilerini arabulucu olarak atarlar: "Oysa biz aracıyoruz." Yani, bir efendi vardır ve efendiyle aynı güce sahip olan araçları vardır. Peki, biz ne yapmalıyız?

Eğilmeli, el öpmeli ve bizim gibi aynı sorunları yaşayan ve şeytan, İblis veya sistem tarafından daha fazla manipüle edilen insanları dinlemeliyiz. Ve adına ne dersek diyelim, bu böyle. Yoksa yanılıyor muyum? Basit bir soru: Allah'ı seven ve O'nun için çabalayan bir insan, Allah'a giden yolda neden buna layık olmayanların elini öpsün, önünde eğilsin ve onları dinlesin? Şeytana hizmet edenlerin önünde eğilmeli mi?

İşte bu yüzden Kuran indirildi, İsa Mesih'in getirdiği Bilgiyi gasp eden ve onu bir araç, diyelim ki köleler için bir kırbaç haline getirenlerin yaptığı hatayı düzeltmek için. Bilgiden bir kırbaç yapmak... Bunlar insan mı? Basit bir soru.

Taia: Evet ve bir kelimenin değiştirilmesinin Ayet'in anlamını nasıl tamamen değiştirdiğini belirli örneklerde görebiliriz. Örneğin, 89. Surede, 27-30. Ayetlerde: ["Ey [tam] huzur ve tatmin içinde olan! "Rabbine dön, O'ndan hoşnut ve razı olarak!

"O halde sen de benim şerefli kullarım arasına gir ve cennetime gir!" Doğru olan şudur: "Ey [tam] bir huzur ve tatmin içinde olan! "Rabbine dön, O'ndan hoşnut ve razı olarak! " O halde sen de bana içtenlikle hizmet edenlerin arasına gir ve Cennetime gir!"

IM: Ve işte fark burada. Kul olmak ve hizmet etmek - aradaki fark çok büyüktür. Hizmet etmek, nerede olursanız olun, tam olarak Ruhsal Dünyanın çıkarlarını savunmak, yalnızca Tanrı'ya, Allah'a [ya da O'na ne dersek diyelim] hizmet etmektir, O birdir, O'nu sevmek ve O'na hizmet etmektir. Yoksa O'nun muhafızları tarafından güdülen kölesi olmak mı? Peki ama Allah'ın araçları var mı? Bizim üzerimize muhafızlarını mı koydu? Peygamberlerden en az biri bunu söyledi mi? Hayır, peygamberler farklı bir şey söylediler. Peygamberler tam olarak Allah'la insan arasında arabulucu olmadığını söylediler. Peki, onlar nereden geldi? Basit bir soru. Şeytan kendi insanlarını kelimenin tam anlamıyla aracı koydu ve biz de bunu kabul ettik. Kur'an da dahil olmak üzere tüm dinler böyle demiyor mu?

Taia: Taia: Evet, araçlar konusunun İslam'da çok spekülasyon olduğunu söylemeliyim, başka türlü adlandırılmaz. Çünkü öyle bir düşünce var ki, eğer bir insan Kur'an okumaya başlamak istiyorsa, yanında mutlaka bir imam olmalı, ona Kur'an'ı açıklayan bir kişi olmalı, çünkü bir insanın Kur'an'ı kendi başına anlayamayacağına inanılıyor.

IM: İncil'de de böyle değil mi? Tevrat'ta böyle değil mi? Budizm'de ya da başka bir yerde de böyle değil mi?

T: Yorumcular her yerde var, evet.

Ta: Evet.

IM: Her yerde bir arabulucu mu olmalı? Şeytan Allah'a giden tek bir kişiyi bile ona göz kulak olacak birini atamadan bırakmaz. Daha eski dinlerde bundan bahsedilmiyor mu? Bu yüzden şöyle denmiştir: Dikkatli olun ve sadece arkadaşlarınızla gidin, ama efendilerle gitmeyin. Arada bir fark var mı? Biz yine aynı hataları yapıyoruz. Allah'a arkadaşlarla değil efendilerle gitmeye başlıyoruz.

Taia: Evet. Ve Kur'an'da şöyle deniyor: "Biz Kur'an'ı sana indirdik ve o basittir. Biz onu basit ve açık bir şekilde indirdik. Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun; çünkü o, sade ve açıktır." Ve Allah'ın yakınlığı hakkında da bir şeyler söylemek istiyorum. Bu Sure 2, Ayet 186 [bana öyle geliyor ki bu çok önemli]

"[Ey Muhammed s.a.v.] Kullarım sana Benim hakkımda soru sorduklarında [onlara cevap ver], şüphesiz Ben [ilmimle onlara] yakıным. Bana yalvaranın duasına [herhangi bir aracı ya da şefaatçi olmaksızın] karşılık veririm. Öyleyse Bana itaat etsinler ve Bana inansınlar ki doğru yolu bulabilsinler."

Yani, Allah'ın Kendisinin "Bana yönelin ve Bana dua edin, belki doğru yolu bulursunuz" dediği gerçeği hakkında. Özellikle, araçlar ve bunun yasaklanmış olması

ile ilgili olarak Kur'an'ın en meşhur ayetlerinden biri olan Âyetü'l-Kürsî'de bahsedilmiştir. Bu ayet, toplam 286 ayetten oluşan "İnek" suresinin 255. ayetidir.

Ve burada, elbette, bu Ayetin tüm Kuran'daki en ünlü Ayetlerden biri olması ilginçtir ve aslında orijinal olarak yanlış tercüme edilmiş olmasına rağmen, tam olarak burada araçlar hakkında söylenir. "Allah - O'ndan başka ilah yoktur, O her zaman diridir, her şeyin varlığını sürdürür. O'nu ne uyuklama tutar, ne de uyku.

Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur. O'nun izni olmadıkça O'nun huzurunda kim aracılık edebilir?.." Ve bu doğru çeviridir. Kabul edilen çevirilerde ise şöyle denmektedir: "O'nun izni olmadan O'nun katında kim şefaath edebilir?.." Ama bu çok büyük bir fark, anlam ve daha sonra ortaya çıkan sonuç açısından çok büyük bir fark.

IM: Burada birileri için şefaath etme hakkına sahip oldukları ortaya çıkıyor,

T: Evet,

IM: Çünkü böyle insanları bizzat Allah tayin etmiştir. Öyle değil mi?

Taia: Evet, çünkü kimin arabulucu olmasına izin verildiği konusunda...

IM: Bir insan ile Allah arasında,

Taia: Evet.

IM: "Sadece tek bir kişi vardır" diyor. Allah bunu bütün insanlardan sadece bir kişiye emanet etti,

Ta: Evet,

IM: Peygamber'e, - Muhammed Peygamber'e,

Ta: Evet.

IM: Peki, o zaman neden böyle bir simoni var, özür dilerim, herkes kendisini Allah'ın huzuruna çıkmaya layık bir peygamber olarak görüyor, tıpkı Muhammed Peygamber gibi? İblis'e hizmet eden sıradan insanlar neden kendilerini Peygamber'e benzetiyor ve arabulucu rolünü üstlenmeye başlıyorlar?

Ta: Evet. Peygamber'e bile "insanlara git" denmesine rağmen, "insanlar üzerinde sınırsız bir gücün yok" denmiştir. Dahası, eğer Allah'ın iradesi olmuş olsaydı, insanların hepsinin iman edeceği söylendi ama mesele farklıdır.

IM: Elbette mesele farklıdır. Allah neden bir insanı kendisini sevmeye zorlasın ki? Sonuçta, asıl mesele yalnızca buna layık olanların cennete gelmesidir.

Ve sadece şeytana itaat etmeyi reddeden ve Allah'ını seven kişi buna layıktır. Sadece o kişi gelecektir. Sadece Allah'a duyulan sevgiyle ve sadece şeytana itaat etmeyi reddederek cennete girilebilir,

Ta: Evet.

Yani, basit bir argo kelime kullanarak söyleyelim, onun ayartmalarına kanmamak. Sonuçta çok fazla ayartma yapıyor,

Ta: Evet,

IM: İnsanı yanıltmak için: gururunu yüceltir, egoizmine övgüler düzer... Değil mi?

Ta: Evet.

IM: Ve affedersiniz, kafasının içinde bir iblisin tıslamasını dinlemeden ve bunu kendisininmiş gibi algılamadan hiçbir günü veya dakikası geçmeyen, ölümlü ve günahkâr sıradan bir insana benzetmeye başlar. Ve hemen şeytan ona şöyle fısıldar: "Özür dilerim, Peygamber de bir insandı ve Doğruyu söyledi. Demek ki sen buna layıksın, Allah seni de görevlendirdi." Ve simoni başlar.

Taia: Burada, bu arada, Kuran'dan kelimelerle de cevap verilebilir, çünkü bu da çok ciddi bir spekülasyon [bu konuda okudum]. Kur'an'da bu tür spekülasyonları çürüten satırlar var. İnanmayanlar Peygamber'e sordular, "Neden bize oradan melekler gönderilmiyor? O zaman iman ederdik." Ve onlara, eğer melekler yeryüzünde yürüyor olsalardı, meleklerin gönderileceği cevabı verildi.

IM: Yine de aslında gönderiliyorlar.

Ta: Evet.

IM: Basit bir örnek: Allah Cebrail'i Muhammed Peygamber'e göndermedi mi? O Cebrail'i [ya da Hıristiyanlıkta söylendiği gibi Gabriel'i] Meryem'e ve daha birçoklarına göndermedi mi? Melekleri insanlara yardım etsinler diye göndermedi mi? Onları gönderiyor. Basitçe söyleyeyim: eğer onları gönderecek biri varsa, mutlaka gönderilecektir.

Ta: Evet. Ayrıca, İblis hakkında söyledikleriniz, kimi ayartabileceği ve kimi ayartamayacağı. Sure 15, Ayet 39-40'ta bahsedilmektedir: "[İblis, Şeytan] dedi ki: "Rabbim! Beni saptırdığın için andolsun ki, yeryüzünde onlara sapıklık yolunu süsleyeceğim ve içlerinden senin halis kulların hariç, hepsini saptıracağım." Anladığımız kadarıyla bu...

IM: Burada yine bir değiştirme var - bir köle.

Taia: Evet. Kur'an'da çok önemli bir nokta olmasına rağmen. Çok önemli bir nokta.

IM: Elbette bu son derece önemli. Gerçekten de çok önemli bir nokta: "Kölelerini kurtar." Ama bu "Sana hizmet edenler hariç" anlamına gelir, çünkü onların üstünde...

Ta: İçtenlikle hizmet edenler.

IM: İçtenlikle hizmet edenler, tabii ki. Çünkü onun onlar üzerinde hiçbir gücü yoktur. Ve burada, arkadaşlar, Kur'an'ı sevmemin nedeni - gerçekten çok fazla Hakikat içeriyor. Evet, çarpıtılmış olsa da, evet, değiştirmeler olsa da, ama Hakikat var. Sadece onu doğru görmeniz gerekir. Ve Kur'an gerçekten basit ve anlaşılması kolaydır. Ve Allah'a hizmet edenler üzerinde şeytanın hiçbir gücü olmadığı açıkça belirtilmiştir. Kur'an çok fazla Hakikat içerir, ancak tüketimci format her şeyi çarpıtır. Dünyada kaç tane Müslüman var? Ve değiştirmelerle yaşamaları sadece korkutucu. Bir insanın hayatını ortaya koyması, görüntülerle yaşaması ve şeytan onu cehenneme götürürken günahsız olduğunu düşünmesi korkutucu. Bu gerçekten korkutucu.

T: Bu konuda Kur'an-ı Kerim,

IM: Elbette.

Taia: İnsanın günahsız olduğu gerçeği hakkında ne düşündüğü ile ilgili. Çünkü Kur'an'da, Sure 14, Ayet 22'de Kıyamet Günü hakkında şöyle denmektedir: "İş bitirilince şeytan diyecek ki: "Doğrusu Allah size hak sözü vaat etmişti. Ben de size söz vermiştim, ama size ihanet ettim. Oysa benim sizin üzerinizde, sizi davet etmemden ve sizin de bana icabet etmenizden başka bir yetkim yoktu. O halde beni suçlamayın, kendinizi suçlayın. Ben sizin yardımınıza çağrılmam, siz de benim yardımına çağrılmazsınız. Doğrusu ben, daha önce beni (Allah'a) ortak koşmanızı inkâr ediyorum..."

IM: Bu durumda İblis haklı değil mi? Haklı. O sadece konuşuyor ve sadece fısıldıyor, biz ise harekete geçiyoruz. Kendisi Allah'ın huzurunda güçsüz olduğunu itiraf ediyor. Biz bunu isteyene kadar, bize gönderdiği bir imgeye, bize gönderdiği bir duyguya dikkat edene kadar bizim üzerimizde güçsüzdür. Bunu kabul etme ya da etmeme hakkına sahibiz. Ama eğer kabul edersek, şeytanın bununla hiçbir ilgisi yoktur, bu bizim hatamızdır. Çünkü bizim için bu, Allah'a duyulan sevgiden çok daha büyük bir ayartmadır.

Bizim için gururumuz, bencilliğimiz Allah'a hizmetten çok daha büyük bir ayartmadır. Gölgelede saklanmak bizim için bu karanlığı dağıtan bir ışık olmaktan daha kolaydır. Tüketimci bir format, her şey çarpıtılmış. Ve şeytan insanı insanın kurdu yapar. Ama eğer istersek tüm bunları değiştirebiliriz. Bu doğru değil mi? Ve bu tüm dinlerde söylenmiştir.

İblis onları ne kadar çarpıtmaya çalıştıysa da, yani getirilen mesajları kastediyorum, ama öz hala duruyor, çünkü özü ortadan kaldırırlarsa dinleri çekici olmazdı. Bu yüzden onları hissedebilmemiz için en azından bazı kırıntılar bırakmak zorundaydılar.

Ancak bu kırıntılar gerçek bir arayıcının taneleri samandan ayırması için fazlasıyla yeterlidir çünkü daha önce duyduğumuz ve anladığımız gibi, saman yıkıcıdır.

Ama araçlar saman konusunda ısrar ettiklerinde, onları dinlememeliyiz. Kalplerimizi dinlemeliyiz, Allah için Sevgi hissetmeliyiz. Kendinizinkini paylaştığımızda O'ndan Sevgi alırsınız. Oysa şeytandan, din diliyle konuşarak, alt benlik durumu ya da cehennemden başka bir şey almayacaksınız. Neyin olması ve neyin olmaması gerektiğini seçen biziz.

Taia: Evet. Ve hislerle ilgili olarak söylediğiniz şey, kişinin hissetmesi gerektiği gerçeği, size daha önce bahsettiğim Ayet el-Kürsi'nin yanı sıra, "El-İhlas" olarak adlandırılan 112. Sure de vardır. Peygamberin kendisinin de söylediği gibi, bu sure " Ruhum elinde olana yemin olsun ki! Bu, Kur'an'ın üçte birine eşittir." Kur'an'daki en kısa surelerden biridir ve...

IM: Ama bu en derin olanı.

T: Evet.

IM: Bu da Peygamber'in alçakgönüllülüğünü gösterir, çünkü Kur'an'ın üçte birinden çok daha güçlüdür. Kur'an'ın tüm özünü içerir.

Taia: Evet. Ve surenin ismi çok önemlidir. Ve burada çok önemli bir değiştirme görebiliriz. Önce modern çevirileri okuyacağım çünkü aynılar. 112. Surenin başlığı "İmanın Arındırılması"dır: "De ki: "O, bir olan, her şeye gücü yeten Allah'tır. O ne doğurur, ne de doğurulmuştur; O'na denk ve benzer hiç kimse yoktur." Ama başka bir çeviride şunları okuyabiliriz. Sure 112'nin başlığı " Allah'ın birliği ya da hislerin içtenliği" dir. "De ki: O, Allah, Birdir", "Allah, Ebedidir", "O, ne doğurur, ne de doğurulur", "Ve O'nun benzeri hiçbir şey yoktur." Peki, İgor Mihayloviç, neden en önemli surelerden birinin başlığında samimi hislerden bahsediliyor?

IM: Çünkü bu en önemlisidir. Çünkü cennetin kapısının anahtarı tam olarak samimi hislerdir. Başka hiçbir şey yoktur. Mesele budur.

Ta: Yanıtınız için çok teşekkür ederim. Cennet konusuna değinmek istiyorum. Çok ciddi değiştirmeler de var. Modern çevirilerde şu versiyonu görüyoruz: "Sonra Şeytan onları oradan kaydirdi ve onları içinde buldukları yerden çıkardı", yani onları cennetten çıkardı. Ama daha eski çevirileri okursak, aşağıdaki versiyonu görürüz: "Ama Şeytan onları kaydirdi ve onları içinde buldukları durumdan çıkardı..."

IM: Ve buradaki fark çok büyük.

Tai: O zaman cennetin bir hâl anlamına geldiği ortaya çıkıyor. Peki bu durumdan çıkmak ne şekilde mümkün olabilir?

IM: Doğal olarak, cennet tam olarak bir haldir. Bir insan cennetteyken, ya da basitçe söylemek gerekirse, bu geçici yaşamı boyunca burada kalırken, Ruhsal Dünya tarafından yaşamaya başladığında, cennete sahip olur. Yani, Allah için, Tanrı için ya da O'na ne dersek diyelim, O Tek ve Ebedi olan için Sevgi ile dolu olduğunda, aşırı dolduğunda ve o Dünya ile tek bir bütün olduğunda, bu onun için cennettir. Ama İblis'in ayartmalarıyla tökezlediğinde, bu durumdan çıkar ve kişinin kendisini ebedi Hayat yolundan saptırdığı ve kendisini cennet durumundan çıkardığı ortaya çıkar. O zaman her şey vardır: acı, üzüntü ve bu dünyanın yanlış anlaşılması.

Ve her ne kadar dünya çok renkli hale gelse de, gri ve hüzünlü olanın hakimiyetiyle. Sonra içinde onu öldüren tüm bu yaratıkların yaşadığı gölgeler belirir. Ama kişi hislerle, samimi hislerle yaşadığında, görüyorsunuz, hisse döndük, Sevgi hissiyle, Allah için, Ruhsal Dünya için samimi Sevgiyle, kendisi de bu Sevgi haline gelir. Peki cennet nedir? Oysa cennet tam olarak Sevgi'dir.

Ta: Sevgi. Allah'ın Sevgisi.

IM: Elbette. Ve eğer sadece bununla yaşarsa, İblis onu yoldan çıkaramaz. Tekrar ediyorum, bu bizim seçimimizdir: seçtiğimiz şeyi uygularız. İnsan seçiminde özgürdür. Bu ona Allah tarafından verilmiş bir haktır - Hayatı seçmek ya da ölümü seçmek. Ve bundan da bahsedilmektedir.

Ta: Evet.

IM: Ve not edin, şeytan sadece önerir, oysa insan yerine getirir. Ve kendi özgür iradeleriyle cennetten çıktılar, sadece bir yanılsama tarafından baştan çıkarıldılar.

Ta: Her şeyin bir sonucu olarak aklıma gelen bir soruyu sormak istiyorum: İslam'ı bir şekilde duymuş insanlarla ya da Müslümanların kendileriyle konuşmanın ve Kuran'ı okuyup yorumlarını okumanın bir sonucu olarak. Bu, gerçek bir mümin için en büyük ödülün ne olduğuyla ilgilidir.

Çünkü bilincimde şahsen karşılaştım - hemen söyleyeyim - kendim için konuşuyorum ve diğer insanların bilincinde de, bir mümin için en büyük ödülden bahsedildiğinde, nedense hemen cennette olacak huriler hakkında, hem yiyecek hem de mücevher kaynaklarının sonsuzluğu hakkında resimler ortaya çıkıyor, oysa aslında...

IM: Bunlar çağrışımlar, bunlar damgalar. Bilinç imgeler aracılığıyla çalışır,

Ta: Evet.

IM: Ve "en yüksek ödül". Hangi ödül en yüksek ödül olabilir? Ve burada da yine şeytanın hizmetleri var,

Ta: Evet.

IM: Bir süpermarkette olduğu gibi, bu dünyada değerli olan her şeyi sunuyor. Herkes için değil, hiçbir şekilde herkes için değil, ama dünyevi değerler sunuyor - böyle bir tüketim biçimi: seçin ve cennette de aynısına sahip olacaksınız. Ama eğer bu hayatta cenneti, diyelim ki dünyevi malların bir kazanımı olarak seçerseniz, o zaman dünyevi mallarla kalırsınız. Rab'be hizmet eden kişi için en büyük ödül O'nun Sevgisidir, Ebedi Hayattır, Ruhsal Dünyanın bir parçası olmaktır, hepsi bu. Başka bir deyişle, süpermarket de dahil olmak üzere her şeyi şekillendiren o öz ve o güçtür.

Ta: Evet.

IM: Peki, bir güç kaynağı olmak mı yoksa ondan oluşan bir şey olmak mı daha iyidir? Yanıt bu. Bence arada bir fark var. Ama kişi bu seçimle karşı karşıya kaldığında, önemli değişimler ortaya çıkar. Yine, şeytanı anlamak zorundasınız ve onu çok sert yargılamayın. Tek suçu sürekli aç hissetmesi. Sadece o kadar. Ama onu besleyen ve ona güç veren biziz. Ve biz ona ne kadar güç verirsek, o da bizi o kadar etkiler. Bundan daha fazlası değil. Ama içtenlikle yalnızca Allah'a hizmet ettiğimizde, bize dayattığı bu süpermarket tekliflerini reddettiğimizde, kendi egoizmimiz ve gururumuzla yaşamadığımızda, o zaman her şeyi elde ederiz. Aksi takdirde, her şeyi kaybederiz. Bu çok basit. Öyle değil mi?

Ta: Öyle.

IM: İşte bu yüzden Kur'an çok basittir, Hakikat kadar basittir.

Ta: Evet, çünkü orada bir mümin için en büyük ödülün Allah'ın Yüzünü görmek olduğu söylenir.

IM: Bu doğru. Ama bu hala insan, hala bir görüntü, hala...

Ta: Evet, elbette.

IM: Bu doğru, özellikle de Hakikatle sadece temas kuran insanların anlaması için özü üç boyutlulukta nasıl aktarabiliriz? En büyük ödül O'nun Yüzünü görmektir, yani O'nun bir parçası olmaktır. Her şey basittir.

Ta: Kur'an'da insanın yaratılışı, bir insanın iki kez yaratıldığı ve genel olarak insanın yaratılışı hakkında da söylenir.

IM: İnsanın iki kez yaratılmış olması diğer dinlerde de bahsediliyor,

Ta: Evet.

IM: Ve bu gerçekten böyle.

Ta: Evet.

İM: İnsan bir hayvan ve bir insan olarak yaratılmıştır, insan varlığı olarak yaratılmıştır. Açıkça ifade edersek, gerçekte olduğu gibi. Önce bir kap yaratıldı - bir hayvan, sonra içine bir ruh yerleştirildi - insanı tüm hayvanlardan ayıran şey. En ilginç şey nedir biliyor musunuz? Modern fiziğin, özellikle de kuantum mekaniğinin diliyle konuşacak olursak, bunun doğrulanmasıdır. Bilim, insanın en azından Dünya üzerindeki en yüksek yaratılış olduğunu doğrulamaktadır.

Açıkçası, bildiğimiz kadarıyla, tüm yaratılmışlar arasında, Evren'de insandan daha üstün hiçbir şey ve hiç kimse yoktur. Çünkü bu durumda "insan", birbirimizi gördüğümüz gibi iki kollu, iki bacaklı, görüntüye alışmış bir yaratık anlamına gelmez. Ama bu durumda "insan" ruhun, Benliğin ve ne yazık ki bilincin varlığını ima eder. Neden ne yazık ki?

Çünkü eğer bilinç olmasaydı, hepimiz Melek olurduk. Öyle değil mi? Öyle. Ve bu yasaya göre, tüm Evren vardır. Ve bu bir fantezi değil, gerçektir dostlarım. Milyarlarca ve milyarlarca yerleşik gezegen ve milyonlarca çeşitli ırk ve ulus, diyelim ki bizim dünyevi dilimizi konuşuyor; bunlar çok zeki ve yüksek ruhsal ve daha az ruhsal olanlar, ama çoklar. Yine de hepsinin ortak bir özelliği var: yaratma yeteneği ve seçme hakkı. Belki buna geri döneriz.

Tai: İnsanın Evrendeki en büyük yaratılış olduğunu söylediniz ve bu Kuran'da da Allah'ın insanı çamurdan yarattığı ve Meleklerle söylediği zaman da belirtilmiştir:

[Sure 15, Ayet 29] "ve ona uygun bir şekil verdiğim ve içine ruhumdan üflediğim zaman, Ona secde edin." Ve burada da spekülasyonlar için bir nokta var...

İM: Bu spekülasyonlar için çok ciddi bir konu. Neden? Çünkü başka bir dinde öyle araçlar ortaya çıktı ki, meleklerle bile emir yazmaya başladılar. "Ona secde edin" derken ne kastediliyordu?

Ta: "Ruhun önünde" mi?

İM: Onu eşit olarak kabul etmek, çünkü Ruhumuz onun içindedir. "Benim" değil, "bizim". Kur'an'da, diğer dinlerden farklı olarak, Allah "Biz" der. Allah için O, çoklukta birdir ve birlik içinde çoktur. Bunu daha eski dinlerde de bulabiliriz. Çünkü Allah Ruhsal Dünyadır, onu birleştiren şeydir. Bunu basit ve açık bir dille ifade edelim, dünyanın en yüksek zirvesinden en basit, en temel ve anlaşılabilir şeylere ineceğiz. Bir karınca yuvası. Her karınca vardır.

Her karıncanın neredeyse zekası yoktur - refleksleri vardır. Ancak bir karınca yuvası muazzam bir zekâya sahiptir. Anlatabildim mi? Allah'ın sureti yoktur. Yoktur çünkü O sınırsızdır, O sonsuzdur ve O her şeye kadirdir. Ve Allah her zaman "biz"dir ve asla "ben" değildir. Oysa Kuran'ın değil ama diğer dini görüşlerin sonucu olarak bilinç bize ne çiziyor? Bir imaj... Tanrı'nın bir imajı. Özür dilerim, bir bulutun ya da tahtın üzerinde sakallı bir kişilik ya da bunun gibi bir şey. Ve yine, eski mitlerde tanrılar nasıl tasvir edilirdi, değil mi?

Yani çok tanrıçılığın olduğu zamanlar... Zaten analiz ettik ve size bunun kurgu değil tarihi bir gerçek olduğunu söyledik - El'in zamanları. Ama yine de, bir insan her zaman kendini kime benzetmek ister? Kendini Tanrı'ya benzetmek. Neden? Çünkü insan aslen Ruhsal Dünyanın bir parçasıdır. Ama aynı zamanda şeytan gibi, tüm bu maddi dünya gibi, aslen ölümlü bir yaratıktır. Ve sadece insan Yaşamayı ya da ölmeyi seçer. Her iki seçenek de var olma hakkına sahiptir. Çünkü Allah'ın Kendisi böyle söylemiştir.

Ta: Evet. Ayrıca Kur'an'ın 114 suresi olduğunu ve bunların 113'ünün en uzundan en kısaya doğru sıralandığını söylemek istiyorum. Dolayısıyla, örneğin Kur'an'ı sondan okumaya başlarsak, çok açık ve çok önemli olan en kısa sureleri görürüz.

IM: Kuran'ın tamamı için temel olan sureler, çünkü Kuran aynı zamanda bir yasalar, yorumlar ve diğer pek çok şey bütünüdür. Yine insanlar Kuran'ı kitleleri yönetmek için bir tür rehber kitap olarak oluşturuyorlardı. Gerçeği söyleyelim. Oysa Kur'an'ın özü sadece birkaç surede, Kur'an'ın özünden bahseden sadece birkaç surede. Yapılması ve yapılmaması gerekenlerle ilgili her şeye gelince, bu sıradan insan hayatıdır.

Tai: Evet. Ve burada, "Gece Gelen" Suresi'nde insanın yaratılışı ve onun neyden yapıldığı hakkında söylenir. Önce, klasik olarak kabul edilen çeviriyi okuyacağım: "Korunmayan hiçbir ruh yoktur. İnsanoğlu yaratıldığı şeyin ne olduğunu düşünsün. O, belden [yani belden aşağı] ve kaburga kemiklerinden çıkan bir damla sıvıdan yaratılmıştır." Burada muhtemelen kesinlikle yanlış bir çeviri söz konusudur, çünkü son satırların doğru çevirisi aşağıdaki gibi olacaktır: "O, omurga ile göğüs arasındaki bölgeden akan sudan yaratılmıştır."

IM: Ruh, insan yapısında ruhun bulunduğu bölge. Bunu biz uydurmadık arkadaşlar. Bu en eski dinlerden gelen bir tanımlama. Bu çizimler mevcut ve modern bilimin söylediği gibi, insan benzeri maymunların yeni ortaya çıktığı zamanlardan hala bulunuyorlar. Ama o zamanlar bile insanın yapısını tasvir eden çizimler vardı. Ve tam olarak omurga ile göğüs arasında, insanın enerji yapısının merkezi bulunur, çünkü ruh fiziksel bedende değil, modern dille konuşacak olursak, tam olarak enerji yapısındadır. İşte burası tam olarak o bölgedir.

"Su dışarı akıyor" ne anlama geliyor? Kur'an'ın ne zaman indirildiğini ve bunun ne zaman söylendiğini hayal edelim. Şimdi elektrik, farklı alanlar, parçacıklar arasındaki bazı güçlü veya zayıf etkileşimler ve benzeri terimlerle konuşabiliriz. Ve bunların hepsi bizim için açıktır. Öyle değil mi? Yani, enerji var, her şey var. Ama geçmişte anlayış şöyleydi: akan bir şey ve akmayan bir şey. Su akıyor, enerji akıyor - hisler, anlam, duyum ve belli bir kavrayış yoluyla algıyı veren şey buydu.

Gerçekten de, insan Allah'ta olduğunda, gerçekten dua ettiğinde, açık olduğunda, bu Sevgiyi hissettiğinde, her şeyin oradan nasıl akıp gittiğini ve o Dünyanın güzelliğiyle nasıl dolduğunu, Allah'ın Sevgisiyle nasıl dolduğunu hisseder. Ve işte tam da bu yücelik ve doluluk hali, bu yüzden bunu yazdılar. Sonuçta, Doğu'nun dilinde

söyledikleri gibi "prana yükseliyor" ya da başka bir şey ya da "chi" dışarı akıyor gibi terimlerle konuşamazlardı. Öyle değil mi? Yani, "su akıyor" diyorlardı.

Ama gerçek, hatta fiziksel duyumsamalardan bahsediyorlardı. Belirli uygulamalar doğru bir şekilde yapıldığında... Ve uygulamalar, özür dilerim, ayrıca verildi. Ve bunlar ilk Hıristiyanlar ve ilk Müslümanlar tarafından da uygulandı. Daha sonra hepsi mantrik bir şekilde dönüştü: eylemler kaldırıldı, yerlerine teatralite geldi ama mantralar kaldı. Ve ortaya çıktı ki elimizde ne varsa o var. Daha kolay, kalabalık tarafından daha anlaşılır, bu şekilde kontrol etmek daha kolay.

Uygulamalar ise perde arkasına geçti. Başlangıçta sadece rahiplerin sahip olduğu gizli bir bilgi vardı, cennetin anahtarları bir nevi onların elindeydi ama gerçekte her şey kaybolmuştu. Burada karmaşık bir şey yoktur ve tüm bunlar her zaman açık olmuştur. İnsanlar kullanmadıkları şeyleri yüceltmeyi, açık olanı gizemli hale getirmeyi severler. Tüketimci dünyamız bu şekilde düzenlenmiş durumda.

Ta: Evet. Bir de insanın yaratılışıyla ilgili ilginç bir nokta var. Sure 96'da Allah'ın insanı bir kan pıhtısından yarattığı söylenir. Arapçada kan pıhtısının alaqun olması ilginçtir. Arap diliyle ilgili bir nokta da şu: Arap alfabesinde sesli harfler ya da harakah olarak adlandırılan kavramlar var. Bunlar bir kelimenin üst ve altındaki çizgilerdir ve şimdi hangi sesli harfin, yani a, u veya i'nin olacağını açıklar.

Aynı kelimeye aynı harflerle ama iki modifiye edilmiş harakah ile bakarsak, ilqun kelimesinin "mücevher" anlamına geldiğini görüyoruz. Bu kesinlikle bir soruyu gündeme getiriyor. Kur'an'ın nasıl yazıldığını, yani yazıya geçirildiğini, bazen yeniden yazıldığını bilmek.

IM: Ve bilinç yoluyla, her şey yoluyla nasıl aktarıldığını...

Ta: Evet, değiştirilen bir harf bile değil, sadece değiştirmişler... Küçük çizgiler ve anlamlar.

IM: Anlamlar.

Ta: Evet, kesinlikle.

IM: Öz.

Ta: Sesli harfler.

Öz, insanların anladığı ve hayal ettiği şekilde değiştirilmiştir. Yani, kana sahip olmadığı bir şey bahsedildi. Mücevheri çıkardılar, o hayatı çıkardılar. Peki geriye ne bıraktılar? Anlaşılabilir olanı. Sıradan bir insan bilincine, hayal gücüne hayat veren nedir? Kan. Eğer onu kurutursak, yaşam olmaz. Herkes bunu gördü ve anladı. İşte bu şekilde oldu.

Ta: Evet. Bu kesinlikle çarpıcı bir fark.

IM: O zaman tekrar soruyorum, bu ne için bir araç? Spekülasyon için.

Tatiana: Doğru. Kilden ve kandan ya da kilden ve gerçek mücevherlerden

IM: Ruh, tabii ki,

Ta: Evet, Sure 32, Ayet 7-9'da söylendiği gibi.

IM: Ama durun, orada ayrıca O'nun içine üflediği de söyleniyor, yani Allah'ın Ruhunun Kendisi, Allah'ın Ruhunun Kendisi. Yine, insan Kutsal Ruh ile donatılmıştır, Kutsal Ruh onun içine girmiştir ve O bu yaşamı destekler ve bu yaşamı insana O verir. Öyle değil mi?

T: Öyle,

IM: Öyle. Ama diğer dinlerde de bahsediliyor. Bu, onların ortadan kaldıramadığı bir şey ama yine de kendi yöntemleriyle yorumladılar ve çarpıttılar. Öyle değil mi? Burada, okumaya ve karşılaştırmaya başladığınızda, bir rehber olmadan bunun zor olması doğaldır. Ve işte size bir "rehber": "Basit şeyleri alırız, onları son derece karmaşık hale getiririz ve sonra size bunu öğretecek birini veririz, ama o, affedersiniz, Allah'ın bir elçisidir ve ona saygılı davranmalı ve ona bir köle gibi itaat etmelisiniz ve onun sözlerinden ve Kutsal Yazılardan şüphe etmemelisiniz, çünkü hepsi Allah'tandır ve içinde tek bir işaret veya tek bir harf bile çarpıtılmamıştır." Peki, öyle değil mi?

Peki gerçekte ne görüyoruz? Bu konuya çok az değindik. Çalışmanın daha derinlerine inerek ne olur? Ama Gerçeği yok etmek için değil, Gerçeği arındırmak için. Bunu karıştırmayın dostlarımız. Biz bunu bir şeyi küçümsemek için değil, sapla saman arasında saklı olanı ortaya çıkarmak için yaptık ve birilerini yoldan çıkarmak için değil, onları yolda güçlendirmek için yaptık.

Ancak İblis size farklı bir şey söylemek istiyor ve işte bu noktada seçim size kalmış. Bu doğru mu?

Ta: Evet.

IM: Doğru. Gördüğümüz gibi, diğer dinlerde olduğu gibi İslam'da da insan etkisi çok belirgindir. Sadece bir insanın değil, güce aç olan ve tüketimci bir düşünce biçimiyle yaşayan bir insanın. Her şey çok basit, diğer dinlerde de durum aynı. Değil mi? Ve çok şey bulabiliriz. Ama anladığım kadarıyla bu sadece bir kısım, Bugün değindiğimiz şey. Aslında bundan çok daha fazlası var.

T: Çok daha fazlası. Tüm bu değiştirmelerin ardında, bunlar parlak süslü şeyler gibidir, dikkati dağıtırlar ve çoğu insan bunların ardında her zaman lütufkâr,

merhametli olan Allah'ın sıfatlarını görmez. Ve 85. Surenin 14. Ayetinde O'nun sevgi dolu olduğu söylenir.

IM: Elbette.

Ta: Ve aslında Allah sevendir, bir insanı her zaman sevendir. Ve videonun başında değindiğimiz şey, Allah'a olan sevgisinden dolayı iyi işler yapan ve ödül beklemeyen bir müminin gerçekten buna layık olacağı gerçeğidir.

IM: Elbette.

Ta: Bunun Kuran'da çok önemli bir bölüm olduğunu düşünüyorum çünkü her yerde bahsediliyor.

IM: Bu, Kuran'ın kendisinin temel Gerçeklerinden biridir. Diğer tüm dinlerde olduğu gibi. Dinler bunun üzerine kuruludur. Gördüğünüz gibi, Hakikat'ten birazcık ayrırlar ve insani ve sıradan, kendi arzu ettikleri şeyleri eklerler.

Anna: Şimdi Taya'nın anlattıklarını dinlerken, Budizm'de, Hinduizm'de ve Brahmanizm'de her şeyin gerçekten de basmakalıp bir şekilde tekrarlandığını anlıyorum. Arabuluculara neden ihtiyaç duyulduğuna dair aynı mantık bile var.

IM: Ve dikkat edin dostlarım, tekrar ediyorum: bu neden oluyor? Çünkü şeytan tamamen bir şablona göre hareket eder, basit bir çalışma aracı kullanır ve eğer varsa tekerleği yeniden icat etmesi gerekmez. Ve tüm dinlerde: hem eski hem de daha yeni dinlerde, en son dinlerde olduğu gibi, Hakikati çarpıtmak için basit insan açgözlülüğünü ve kendisinin oluşturduğu zayıflıklarımızı kullanır.

Ve çarpıtan aslında şeytan değildir - biz onun ayartmalarına boyun eğerek onu çarpıtırız. Sonsuzluğu bir tür aracılık, bir tür güç yanılsamasıyla takas ediyoruz. Güç diye bir şey yoktur, tüm bunlar saçmalaktır. Her şey geçer, tıpkı yaşam gibi, bir an içinde, öyle değil mi? Ama insanlar bunu kelimenin tam anlamıyla kafalarındaki bir iblisin fısıltısıyla yaparlar. Çok basit, ama tek amaç Gerçeği çarpıtmak ve gelecekteki Melekleri kendisi için gerçek kölelere dönüştürmek. Öyle değil mi? İşte bu yüzden tüm dinlerde hepsi aynıdır,

Yani, buraya gelen tüm bilgilerde aynı son var. Öyle değil mi? İnsanlar her şeyi şeytanın talimatlarına göre çarpıttı ve değiştirdi. Ve yarattılar... önce araçlar ortaya çıktı, her şey çarpıtıldı ve kitleleri manipüle etmek için bir araca dönüştü. Üzücü ama gerçek.

Anna: Çok teşekkür ederim, bu çok fazla anlayış sağlıyor. Ve size anlatmak istediğim örnek, Hindistan'da Brahmanizm örneğidir, oluştuğu zaman ve özel olarak bir insan kastı yaratıldı. Daha doğrusu, kendisi için özel olarak hem metinler hem de bir sistem yaratmış olan bir insan kastı diyebiliriz. Yani, daha önce uzun süre sözlü olarak

aktarılmış olan kadim Hint bilgisi bir noktada sistematik hale getirilmiş ve kaydedilmiştir.

Ve tüm bunlar öyle bir şekilde inşa edilmişti ki, tam olarak Taya'nın bize söylediği gibi, başka bir kasttan, varnadan gelen sıradan bir kişi bu bilgiyi bir tercüman olmadan, bir brahmin olmadan anlayamazdı; bu brahmin olmadan herhangi bir ritüel gerçekleştiremezdi. Anlaşılan o ki, yıllar boyunca devam eden ve şimdi de işlemeye devam eden bir sistem kurmuşlar, bir nevi kendi kastlarına böyle bir sistem sağlamışlar diyebiliriz...

IM: Rahat varoluş.

A: Rahat varoluş. Ve şaşılacak bir şey yok.

IM: Evet. Her şeyi adıyla çağırırım.

A: Evet, rahat bir varoluş.

IM: Sonuçta tüketimci formattan bahsediyoruz...

A: Evet.

IM: ve tüm bunlar bu tüketimci formatın bir sonucu.

A: Evet.

IM: Tüketimci bir formatla, bu diktatörlükle cehennemimizde, insanların hangi amacın peşinden gitmesi doğaldır? Daha tatmin edici bir hayat...

A: Evet, rahat bir hayat, sahip olmak için bir fırsat...

IM: Elbette.

A: Güç de dahil olmak üzere bazı statüler.

IM: Hem statü hem de güç.

A: Tüm bunlar tam olarak bu kastın doğasında vardır. Hindistan'da kaç kastın var olduğu göz önünde bulundurulduğunda, brahmanların bir şekilde kastlarından başka bir kasta geçme olasılığı en düşük olanlar olarak görülmesine şaşmamak gerekir, çünkü kendilerini ve nesillerini bu statüde tutmak için bunu yaratmışlardır.

Ve ilginç olan şu ki, farklı Veda'ları formüle ederken, kimin hangi Veda'yı yorumlayabileceğini, hangi tür brahminlerin hangi Veda'ya kendi yorumlarını katacaklarını bile ayırmışlar... Yani, her seviyede dallanıp budaklanmaları için bir fırsat olduğunu, bu Veda'nın şu türden bir brahmin tarafından, diğerinin ise başka

türden bir brahmin tarafından yorumlanacağını garanti altına almışlar diyebiliriz. Yani, onlar...

IM: Birbirlerine iş sağladılar.

A: Evet. Brahmin rahipleri, çeşitli ritüelleri gerçekleştirdikleri zaman. Ayrıca ilginç olan şey, brahminlerin isimlerinden birinin de "tanrılara benzer" olmasıdır. "Brahmanlar" hem insanları hem de metinleri temsil eder ve aynı şey Brahman'ın da adıdır. Bana öyle geliyor ki, az önce dilbilim konusuna değindik, bu açıdan bile insanların kafasını karıştırdılar, tek bir kelime gibi, ama metinlerin yanı sıra rahipler ve Yüce Brahman da bu kelimeyle adlandırılıyor. Satapatha Brahmana'da şöyle denir: "...iki tür tanrı vardır; çünkü tanrılar, gerçekten tanrılardır; ve kutsal ilimde bilgili brahmanlar insan tanrılardır.

Ve onlara sunulan kurbanlar iki yönlüdür; tanrılara sunulan kurbanlar ve kâhinlere sunulan armağanlar insan tanrılara, kutsal ilimlerde bilgili brahmanlara sunulan armağanlardır." Bu metinlerde kendilerini Brahman'la, Tanrı'yla bir tuttukları ortaya çıkıyor ve bir nevi...

IM: Kendini Tanrı'yla bir tutmak her arabulucunun hayalidir.

A: Hediyelerin kendilerine verilmesi gerektiğini açıkladılar.

IM: Evet ve kendilerini de aynı haklarla donattılar. Yani, küçük bir nüans var: Sürülerini ya da kölelerini hediyeler ve ödüller getirmeye zorladılar. Oysa öyle bir din yaratmış olsalardı ki, Tanrı adına, diyelim ki bir arabulucuya iğne batırılırdı, sanırım isteyen olmazdı... ve bu konuda hiçbir ödeme yapılmazdı. İnanç ve doğrulukla hizmet etmeye istekli olanlar bir kalabalık tarafından iğnelenmek ister mi?

A: Pek olası değil.

IM: Hayır mı?

A: Pek olası değil.

IM: Ben de öyle düşünüyorum. Değil mi?

A: Doğru.

IM: Ne fark eder ki? Sonuçta bu bir eylem, fiziksel bir eylem. Fedakârlık yaptığımızda ya da bir tür ödül verdiğimizde, bu kendi enerjimizin, mal varlığımızın bir kısmını paylaştığımız anlamına gelir. Değil mi? Yani, görünüşe göre, bunu tanrılara aktardığımız için... Aslında tanrılara hiçbir şey aktaramazlar. Peki, nasıl aktaracaklar? O sıradan bir insan. İkisini de kendisi için alıyor. Öyle değil mi?

A: Evet.

IM: Öyle. Böylece hayatını kazanıyor. Ama sonuçta bu bir eylemdir. Biz de aynı eylemi kullanabiliriz - bir iğne batırmak. Bu bizim eylemimizdir. Aradaki fark nedir? Oysa o, Allah ile insan ve Öğretmen arasında duran sadık bir kişi olarak, içtenlikle sevmelidir, çünkü insanların bu şekilde acı çektiğini varsaydığında bu bir acı hissi olacaktır. Bakın, şimdi çok güzel bir şeye geldim.

A: Kavram.

IM: Brahminler için, yeni bir...

A: Evet.

IM: ...ve yeni tip rahipler. Öyle değil mi?

A: Ama nedense böyle bir şey yazmadılar, değil mi?

IM: Ama bunu istemediler, değil mi?

A: Brahminlerde metin olarak, bunu istemediler, evet.

IM: Doğru. Hiçbir şey almamak ama sadece, affedersiniz, her gün iğnelenmek.

A: Yorumlara göre aslında istedikleri şey dört ödeme biçimiydi: altın, boğa, at veya giysi. Yani, bu...

IM: Hepsi bu kadar mı?

A: Hatırladığım kadarıyla videolardan birinde cariyelerin, altın tapınakların ve tüm altınların da olduğundan bahsetmiştik.

IM: Evet, bekle.

A: Bu, muhtemelen, onlara bağlı olarak...

IM: Bir dakika, bugünlerde hatırladığım kadarıyla Rolls-Royce'lar ve Londra'da daireler de olabiliyor.

A: Dolayısıyla tüketim toplumuyla birlikte orada her şey ilerledi zaten. Bunun sonuçları da ilerliyor...

Tatiana: Talepler arttı.

A: Evet, tam olarak bununla birlikte.

IM: Rolls-Royce'ları atlar ile değiştirdiler.

A: Evet. Dolayısıyla, basitçe şunu görüyorsunuz... görülebilecek belirli bir gerçek, bunu onların yazdığıdır, bunu kendileri yazdılar...

IM: Dostlarım, bir şey ekleyebilir miyim? İblis sizi bununla ayartabilir, size atlar ya da... Başka ne vaat edebilir? Giysiler, altın ya da Rolls-Royce'lar.

A: Boğalar.

IM: İnanın bana, buna değmez. Her şey yıpranır ve her şey parçalanır. Giysiler tıpkı bedenlerimiz gibi yıpranır, çünkü bunlar tam olarak bizim giysilerimizdir. Rolls-Royce'lar tıpkı sıradan arabalar gibi bozulur. Altın, evet, bozulmuyor ama sağlık ve yaşam söz konusu olduğunda değer kaybediyor. Hiçbir şey hayata değmez. Hiçbir şey. Bu nedenle, brahman statüsünü hayal etmeden önce, sonucu düşünün, yarın ne olacağını düşünün. Sonuçta, hayatınız çok çabuk geçen bir günden ibarettir. Buna değmez.

Yine de tüm bunların nasıl oluştuğunu ve neden yapıldığını bilmek için... Gidip birine hediye götürdüğünüzde, kime götürdüğünüzü düşünün. Ama size dürüstçe söyleyeyim, Allah hiçbir şey almayacaktır. O bu tür hediyeleri kabul etmez.

A: Dahası, ilginç bir nokta daha var ki, bu hediyeler genellikle insanların belirli maddi menfaatler elde etmek amacıyla gerçekleştirdikleri ritüeller için talep edilir.

IM: Kesinlikle doğru.

A: Yani, maddi dünyada refah istiyorlar...

IM: Ve buna ... denir.

A: ..ve bunun için bir ritüel gerçekleştirmek;

Tati: Para ödüyorlar.

A: Bir brahman'ı kandırırlar, böylece o da onlara bunu sağlar.

IM: Doğru.

A: Bu sadece büyüden başka bir şey değil.

IM: Burada küçük bir açıklama, doğru. Anechka az önce şöyle dedi: bu sadece büyüdür. Ve tüm bunlar, Allah'ın Kendisine hediye verme bahanesi altında yapılıyor...

A: Evet.

IM: aslında şeytana verilen hediyelerdir. Dolayısıyla, ister sağlık isterse de herhangi bir maddi kazanç olsun, tüm bunları bir ritüel gerçekleştirmek ve fiziksel bir şey elde

etmek uğruna getirdiğinizde, aslında bunları şeytanın kendisine getirmiş ve uşaklarından bir ritüel gerçekleştirmelerini istemiş olursunuz. Bunu hayal edebiliyor musunuz? Şeytanla bir anlaşma yapıyorsunuz. Ne için? Maddi bir şey elde etmek için mi?

Böylece, şeytanla bir anlaşma yaparak, Allah'ın Sevgisini reddediyorsunuz, geleceği reddediyorsunuz, bazı anların karşılığında Sonsuzluğu reddediyorsunuz. Hayatın gerçeği budur. Ve bu arada, Kuran'da, İncil'de ve her yerde bundan bahsedilir ve en komik olanı da Vedalarda da bundan bahsedilmesidir.

A: Evet, Bhagavad Gita'da Krishna'nın sözleri aynen şöyle diyor: ritüeller... Şimdi kelimesi kelimesine söylemeyeceğim...

IM: Anlamı.

A: Ritüellerin ve kurbanların hiçbir şeye yol açmayacağı. Bizim sözlerimizle, eğer gerçekten kurtuluş yolunu izliyorsanız, kendi üzerinizde çalışmalısınız.

IM: Yani, tüm peygamberler bundan bahsetti...

A: Evet.

Zh: Evet.

IM: ama yine de tüm dinler bunu kullanır.

A: Bu tür paragraflar brahminler tarafından şu amaçla eklenmiş ve kullanılmıştır...

Zh: Evet.

A: Oysa gerçekte, şimdi Bhagavad Gita'dan satırlar alırsak, orada çeviri nedeniyle ne tür değişiklikler yapıldığına dair bir örnek de hazırladık, aslında orada gömülü olan özün tam olarak doğru olandan bahsettiğini, AllatRa'dan bahsettiğini, insanın her şeyden önce ruhsal bir hal için, yani Brahman hali için çabalaması ve bunu yaşamı boyunca yapması gerektiğini anlıyorsunuz.

IM: Peki ama Brahman hali nedir? Bu tam olarak AllatRa'nın kazanılmasıdır, öyle değil mi?

A: Tam olarak İslam'da olan cennet halidir, evet..

IM: Bu doğru. AllatRa'nın kazanılması, başka bir deyişle, Allah'ın Sevgisinin kazanılması, bu Sevginin biriktirilmesi - cennet hali budur. Bundan bahsedilir ama yine de hemen pek çok yorum yapılır.

Zh: Evet.

A: Yorumlar veya diğer çeviriler. Örneğin, izin verirseniz, Hinduizm konusuna değindiğimizden beri...

Zh: Kurbanla ilgili eklemek istediklerim var.

A: Oh, evet, tabii.

Zh: Zerdüştlükte, aslında Zerdüş de tüm kurbanları reddetti ve sadece ateşe tapmayı bıraktı, ateşle kurban, yani ateşe tapanlar...

IM: Doğru, ateşle arınma.

Zh: ...ateşle arınma. Kişinin Allah'a olan duygularının bir ifadesi olarak ateş, yani bu içsel ateş.

IM: Kesinlikle doğru, içsel ateş tam olarak kastediliyordu, ama bir şeyi yakma sembolizmi değil.

Zh: Evet, tam olarak içsel hisler.

IM: Ancak, bunun sonu ne oldu? Ateşler yakmaya ve her türlü şeyi kavurmaya başladılar ve bu sözde Allah'a mı ulaşacaktı?

T: Tapınaklar kurdular.

A: Evet.

IM: Öyle değil mi? Öyle. İçinizdeki şeytanı tam olarak içsel ateşle kovarsınız - asıl mesele buydu, içsel ateşi asla söndürmemelisiniz, bu neşeyle, bu sıcaklıkla yaşamalısınız. Gerçek uygulamaları ele alalım. Bir insanın hissettiği ilk şey nedir? İçsel ateş. Ondan sonra ne gelir? Sınırsız Sevgi. Böylece, kişinin ruhsal yoldaki gelişiminin aşamaları ve evreleri tanımlanmıştır. Öyle değil mi? Öyle. Peki ilk ve en önemli olarak neyi korumamızı söyledi? Ateş.

Zh: İçsel olan, evet.

IM: ...ve sonra Sevgi. Değil mi? Ateş ise bir öncü gibidir. Neden "ateş"? Çünkü Allah'ın Sevgisinden en azından bir damla fazladan ortaya çıktığında, ki kişi bunu kontrol altına alamaz, ve bu yapıdan fiziksel bedene çıkmaya başladığında, afedersiniz, fizik kanunları işler. Bunlar entropinin doğal süreçleridir, bunu fizik diliyle ifade edelim, yani enerji artar, kaos artar.

Ve kapalı bir sistemden, diyelim ki, açık bir sisteme dönüşürüz. Yani iç enerji yapıları daha kapalı ama bu ortaya çıktığında dışarı dökülmeye başlıyoruz. Orada ne görünür? Doğal olarak fiziksel sıcaklık. Ama paradoks şu ki, ateşi hissediyoruz, sıcaklığı hissediyoruz, değişiklikleri görüyoruz ve çevrenin nasıl tepki verdiğini görüyoruz:

sıcaklığı ölçeriz - 36 C° olduğu gibi, 36.6 C° veya 37 C°, herkes için farklıdır. Bu doğru. Fiziksel tezahürleri bile görüyor ve gözlemliyoruz.

Mesele bu, anlatılan buydu. Her nasılsa, tüm bunlar unutuldu ve kayboldu ve ateş ateş oldu ve ritüeller önem kazandı. Peki ritüeller neyi taklit ediyordu? Hakkında konuşulan Hakikati. Hakikatleri yerine getirmek yerine ritüeller yapmaya başladık. Hakikat yerine teatrallığı kullanmaya başladık. Peki neyi empoze etmek için? Köleliği, kurban etmeyi ve birileri için çalışmamız gerektiğini. Bu manipülasyon ve tüketimci format.

Arkadaşlar, dürüst olun, bundan bıkmadınız mı? Gerçekten yaratıcı bir toplumda, adil ve düzgün bir toplumda yaşamak istemiyor musunuz? Bu sefalete neden ihtiyacımız var? Bilmiyorum, belki birilerinin hoşuna gidiyordur. Ama bana öyle geliyor ki şeytan bile bu tüketimci formatta zaten acı çekiyor.

A: Aslına bakarsanız şu anda bahsettiğiniz şey çok değerli. Ve sonunda farklı dinlere mensup insanların tüm bunların var olduğunu görebilmeleri için bir fırsatın doğmuş olması gerçekten büyük bir mutluluk... Bu var! İşte Bhagavad Gita'dan da bir örnek, Bhagavad Gita'nın 2. Bölümünde 72. Ayet vardır, Krishna burada Arjuna'ya Brahman'ın bu haline nasıl ulaşıldığını açıklar - brahma-nirvana sthitvā. Çevirilerden birinde şöyle açıkladığı ortaya çıkıyor: "Bu Brahman'ın halidir, ey Partha! [Partha Arjuna'dır.] Buna erişmiş olan kişi asla aldanmaz. Ve ölüm anında bu halde ikamet eden kişi Brahman'ın Nirvana'sına erişir."

İM: Ve burada çok önemli bir nokta var. Bu, bir insanın ölmeden önce bu durumda olması gerektiği anlamına gelmez. Bu tam olarak her saniye ve her zaman bu durumda olmanız gerektiğine dair bir açıklama çünkü ölüm sizi beklenmedik bir anda yakalayabilir. Ve eğer bu durumda değilseniz, yani Allah'ın Sevgisinde değilseniz, Ruhsal Dünyanın bir parçası değilseniz ama burada şeytana hizmet ediyorsanız, o zaman şeytanla birlikte kalacaksınız. Kastedilen budur, bu duruma ulaştıktan sonra bu durumdan çıkmamanız gerekir.

Ya da cennet hakkında konuştuğumuz gibi, şeytan bir insanı cennetten çıkardığında... Mesele budur. Eğer içsel cennete girdiyseniz, onu asla terk etmeyin. O zaman, giysileriniz eskiyip üzerinizden düştüğünde, dünyayı farklı bir şekilde, sonu ve sınırı olmayan, Allah'ın var olduğu şekilde göreceksiniz ve onun bir parçası olacaksınız. İşte mesele bu. Eskilerin bahsettiği şey de buydu.

A: Evet, tam da bu konuda, ölüm anında bile bu Brahma-Nirvana'ya girersiniz. Yani, eğer sürekli olarak onun içindeyseniz, o zaman ölüm olsun ya da olmasın, zaten ona gireceğiniz ortaya çıkıyor.

İM: Siz zaten Dirisiniz, bunun bir önemi yok.

A: Doğru. Ve değiştirme örneği tam olarak şuydu: diğer çevirilerde "ölüm anında bile bu duruma ulaşan kişi Brahman'ın Nirvana'sına erişir" şeklinde çevrilmişti.

IM: Sadece bakın. Peki sonuç nedir?

A: Yani, bu küçük bir parça.

IM: Kişi çalışmayı bırakıyor.

A: En azından ölmeden önce hatırlarsa...

IM: Bu önemli... Ve şimdi son ayinleri görüyoruz: bir rahip ölmekte olan bir insan üzerinde bir ayin gerçekleştirmelidir...

A: Son ayin, evet.

IM: ve onu köprüden geçirmeli ya da başka bir şey yapmalı. Artık çok geç, dostlarım.

A: Evet.

IM: Biliyor musunuz, şöyle söyleyeyim: Böbrekleriniz alınmadığı sürece borjomi suyu işe yarar. Ondan sonra almanın bir faydası yok. Haksız mıyım? Haklıyım. En azından bir damla yaşam olduğu sürece, elinizden gelenin en iyisini yapmalısınız. Ölüm öyle bir şey ki, bugün burada değil ama yarın burada.

Tati: Bu çok ilginç. Sırat köprüsü hakkında yazılanlar aynen şöyle.

Ta: Evet.

Tati: Pek çok kişi "Bu bir çağrışım" diyor. Oysa Sırat köprüsü nedir? Bir insanın tüm yaşamının Sırat köprüsü olduğu ortaya çıkıyor, eğer tökezlerseniz, o zaman...

IM: Burası tam olarak köprü.

A: Ve bu sizin haliniz, evet.

IM: Bu bir hâl tabii ki.

T: Evet, her zaman bu duruma, bu iplikçiğe, bu ipliğe tutunmak, onu genişletmek gerekir.

IM: Peki, yine, iplikçik başlangıçtır. Ve neden bir müminin önünde, sağlam bir adımla ve şüphe duymadan giden kişinin önünde genişler? O kişi için geniş bir yol haline gelir. Tereddüt eden için ise bir bıçağın kenarı gibi, bir insan kılı gibi vs.

Yine, eğer bir insan hem cennete gitmek istiyorsa, hem de burada bir şey ifade etmek istiyorsa, hem sağa hem sola gider. Tekrar söyleyelim: Din ya da Öğreti ya da Bilgi, adına ne dersek diyelim, Gerçek, aslında iyi yaşamınızı yasaklamaz. Bir insanın fakir, dilenci ya da benzeri olması gerektiği, her şeyden yoksun bırakılması gerektiği ya da

acı çekip ağlaması gerektiği herhangi bir yerde gerçekten söyleniyor mu? Sonuçta bundan bahseden ve bunu empoze eden dinler var. İnsana bu yaşamı boyunca acı çekmesini dayatıyorlar ki daha sonra cennete gidebilsin.

A: Evet.

IM: Öyle değil mi? Öyle.

Tat: Evet, kim daha çok acı çekiyor.

Tat: Evet, kim daha çok acı çekiyor.

IM: Yani, dilencilik ve benzerleri. Bütün bunlar aptalca şeyler. Bilinciniz var: onu çalışmaya zorlayın ve bedeninizi beslemesini sağlayın. Birisi olmak istiyorsanız - sadece olun, ama bu konuda bir İnsan olun. Diyelim ki bu dünyanın hiyerarşik basamaklarını tırmanarak birilerine yardım edebilecekseniz - sadece gidin ama İnsan olarak kalın. Çünkü ne kadar yükselirseniz, o kadar çok sayıda insan sizi duyacaktır. Bu kötü bir şey mi?

Ben burada kötü bir şey görmüyorum. Ve bu hiçbir zaman yasaklanmadı. Bu dünyaya gelen ve Bilgiyi getiren elçilerin kimler olduğuna bir bakalım. Genellikle, dünyevi standartlara göre, bu insanlar sıradan olmaktan çok uzaktı ya da sonunda sıradan olmaktan çok uzak oldular. Neden? Çünkü seslerini daha iyi duyurabilmek için mümkün olduğunca yüksek bir kürsü inşa ettiler. Ya da bazen, diyelim ki, duyulmaları için onlara ister istemez bir kürsü veren bedenlere girdiler. Öyle değil mi? Gautama ve benzerlerini ele alalım.

Neden? Demek istediğim, bu kişiye bir anlayış verildi... Buddha'yı ele alırsak, o gerçekten de... bu hikayeyi daha önce anlatmıştık, kendimizi tekrar etmeyelim, ama onun statüsü Bilgiyi buraya getirmeyi mümkün kıldı. Ona Hakikati birazcık göstermek yeterliydi ve kendisi de onu aramaya başladı. Değil mi? Çünkü özü anladı ve tüm bu dünyayı gördü ve bunun yanıltıcı olduğunu anladı. Bu anlayışı ve bu Hakikati kazandığında, bunu herkese anlatmaya başladı. Değil mi?

A: Evet.

IM: Doğru. Diyelim ki, o Allah bilir nereye geldi. Nerede yaşadı ve AllatRa Bilgisini edinmek ve sonra onu kullanmak için nereye geldi? Bunun hakkında konuşmuştuk. Ve insanların daha sonra her şeyi nasıl değiştirdiğini, değil mi?

A: Doğru. Budizm'i göz önünde bulundurursak... gerçekten de Buddha'nın vaaz ettiği şeyler Nirvana'ya gittikten yaklaşık 400 yıl sonra yazıya döküldü.

IM: Elbette.

A: Yani, ortaya çıkıyor ki.

İM: Ama biz özütleri buluyoruz, özü buluyoruz...

A: Evet.

İM: Gerçeği buluyoruz. Yine, bundan daha önce bahsetmiştik, hâlâ onun bu ilk adımları var - üç adım vardı, sonra sekiz ve diğer her şey. Her şey değiştirildi, her şey çarpıtıldı ama özler ve parçalar hâlâ orada. Hala AllatRa var, hala Lotus var ve diğer her şey var. Ve bazı yerlerde Belovodye'ye yaptığı yolculukla ilgili tarihsel referanslar da var. Bunların hepsi var. Eğer isterseniz, bulabilirsiniz. Ancak Budizm çok fazla çarpıtıldı. Bu çok üzücü.

A: Evet. Bugün var olan çok sayıda okul da bu tür gerçeklerden... Budizm konusunu araştırdığımda, Japon filoloji bölümünde okuduğumda, Japonya'da Budizm üzerine konferanslara katıldığımızda ve bu dine bağlı insanlarla konuştuğumuzda, o zamanlar Budizm'in yazılı olarak kaydedilmesinden önce, aslında MÖ 1. yüzyılda, MÖ 3. yüzyılda, Hint İmparatoru Ashoka'nın tam olarak Budizm'in deyim yerindeyse, ana tasarımcısı olduğu gerçeğine şaşırıyordum. Yani, keşişleri inisiye etti, böylece onlar...

İM: Başında o vardı.

A: Evet, o bu süreci yönetti çünkü o dönemde farklı dinlerin dünya dinleri haline gelmesi için bir fırsat vardı. Ama o Budizm'i seçti, bin keşiş topladı ve onlara Budizm'i düzene sokma görevi verdi. İlk aşamada bütün bunları sözlü olarak, en azından sözlü olarak sıraya koyuyorlardı.

İM: Yine aynı hikaye: dini kurmaya ve bunu bir yasayla resmileştirmeye başladı.

A: Evet. Ama ilginç olan şu ki... Evet, dini kurmaya başladı. Ve ilginç bir gerçek var ki, daha o dönemde, Ashoka'nın hükümdarlık yıllarında, Budist okullar arasında muazzam bir anlaşmazlık başlamıştı. Pali Kanonu'nun Pali dilinde yazılı olarak kaydedilmesinden bile önceydi.

İM: Peki neden? Onlar aslında Hakikat için savaşıyorlardı...

A: Doğru.

İM: ve kendilerine aktarılmış olan Öğreti için değil.

A: Buddha tarafından.

İM: ...Buddha, evet. Ama kendi güçleri ve kendi çıkarları için savaşıyorlardı, rahat konumları için savaşıyorlardı. Bugün de aynı şeyi görmüyor muyuz? Söyleyin bana, aralarında kim insan ruhlarının kurtuluşu için, cemaatleri için, onların Tanrı'ya gelmeleri için mücadele ediyordu?

A: Nirvana'ya girmeleri için...

IM: Nirvana'ya girmek için, evet. Aradaki fark nedir?

A: Evet.

IM: Esasında aynı şeyden bahsediyoruz, değil mi? Hayır, modern Budizm'de tam tersi - alt benlik için bir huzur hali.

A: Evet.

IM: Diyelim ki bu da iyi ama cennetten çok uzak,

A: Elbette.

IM: Buddha hâli değil. Buddha hâli nedir? Sadece tercüme edelim: diyelim ki 72 boyuttan geçmiş ve böyle bir statüye ulaşmış bir kişi... Dinlerin dilinden konuşursak, örneğin Hıristiyanlık, o zaman sadece bir Melek değil, ama zaten ...

Tat: Başmelek.

A: Başmelek. Açık.

IM: ...böyle omuz askılı. Değil mi? Neden? Çünkü hizmet etmeye başlar. Bu yaşamı boyunca Allah'a içtenlikle hizmet eden ve daha sonra da hizmet etmeye devam eden kişidir. Böylece kendisi için hizmet yolunu seçmiş olur. Ama o zaman boş durmaz, dedikleri gibi yerinde oturmaz ama...

Dediğim gibi, hatırlarsanız, bu Evrende bile, altını çiziyorum, bu Evrende bile milyarlarca ve milyarlarca gezegen var, yani yeterince iş var. İşte Buddha budur. Değil mi?

A: Evet.

IM: Özgürlüğe ulaşmış olan kişidir ve sadece özgürlüğe değil, hizmete de ulaşmış olan kişidir. Yani, huzur hali alt benlik için huzur anlamına gelir, yine de ölümdür, bir Meleğin ölümüdür. Düşünün, Hayatı kolayca kazanabilen bir Melek ölüyor. Bu Melekler için bir çeşit ötenazidir. Buna gerçekten değer mi? Elbette değmez.

A: Söylediklerinize şunu eklemek istiyorum: gerçekten de, eğer bir insan buradayken, bir insan olarak Melek olma fırsatına sahipse ve bu fırsatı sadece huzur kazanmak için kullanıyorsa, bu eşit olmayan bir değere dönüşür.

IM: Ne tür bir eşit olmayan değer bu? Bu aslında çok kötü bir değiştirme.

A: Evet, ancak aynı zamanda dinlerde, özellikle de Zerdüştlükte, Budizmde, Hinduizmde, hepsinde insan olmanın en büyük ödül olduğu söylenir. Budizm ve Hinduizm'de reenkarnasyon inancı vardır, Ve bir taşta, bir domuzda ya da bir insanda enkarne olabileceğiniz düşünülür. Dolayısıyla, eğer bir insanda enkarne olduysanız, bu sizin için inanılmaz bir ödüldür çünkü sadece insan aşamasından kurtuluşa erişebilirsiniz, yani sadece insan olarak kurtuluşa erişebilirsiniz.

IM: Ve bakın dostlarım. Bu kafa karışıklığı nereden kaynaklanıyor? Her şeyden önce, bu reenkarnasyon ve geçiş - bu tam olarak var olan ve Bodhisattva'nın bu dünyaya getirdiği AllatRa biliminden anlatılıyordu.

Ama o bunu, pardon, o taraftan değil, Belovodye'den ya da söylendiği gibi Shambhala'dan getirdi. Bunu tarihte bulabiliriz, bu doğrulanmış bir gerçektir. Peki, bu bilim, Bailian Jiao bilimi nelerden söz ediyordu? Atomların ve yapıların ne olduğu hakkında, diyelim ki kuantum mekaniği ve onun sınırlarının ötesine geçen şey hakkında. Ve orada tam olarak şundan söz ediliyordu.

Bunu öğrencilerine açıklarken, bedenimizin eski kedilerden, köpeklerden, eski yıldızlardan oluştuğunu ve bedenimizin sonsuza dek yeniden bedenleneceğini, hiçbir şeyin hiçbir yerde yok olmadığını söyledi. Ya da modern dille konuşursak, affedersiniz, bir elektrik yükü bile tamamen yok olamaz çünkü Evrenimiz bir küredir. Hepsi bu kadar. Kapalı bir yapıdır. Sıcaklığı eşitlenene kadar var olacak, hâlâ uzun bir süre. Sonunda, sınıra ulaştığında, basitçe yok olacak, ortadan kalkacak ya da her neyse.

Mesele bu değil: bir yük bile hiçbir yerde kaybolmaz. Beden elementlerle doluyken ve bu elementler bir durumdan diğerine geçerken, yine de sadece insan zirve noktasıdır. Bunun ne kadar basit olduğunu görüyorsunuz. Eski zamanlarda, uzak antik çağlardan beri bahsedilen ve bilinen şey buydu...

A: Şimdi çarpıtılmış durumda.

IM: Modern bilimle bağdaşmıyor, bir anlayış var, ama aynı zamanda bir insan ruh kazanana kadar, yani gelişimin zirvesi aslında bir insan olduğunda, bedenin nasıl reenkarne olduğuna dair bir kavram olarak da hizmet etti. Yine de ruhun ve diyelim ki Benliğin bedenle, bedenin nelerden oluştuğuyla dolaylı bir ilişkisi vardır çünkü beden geri dönüşüme geri dönecektir.

Bu öylesine israfsız bir üretilimdir ki. Beden her durumda geri dönüştürülecek ve daha sonra bir kedi ya da başka biri olacaktır. Ve eğer layık değilseniz tekrar bir kedi ya da kaygan ve iğrenç bir balık olacağınıza dair hikayenin nasıl ortaya çıktığına bir bakın. Her şey basit değil mi?

A: Evet, bize anlattıklarınız şimdi çok açık.

IM: Her şey gerçekten çok basit. Sadece kafa karışıklığı yaratıldı.

A: Kur'an'dan verdiğiniz, çeviri sırasında bazı şeylerin nasıl çarpıtıldığına ilişkin örneklerden de etkilendim. İncil'in çeşitli çevirilerinde de çok benzer noktalar bulduk, dahası çevirilerdeki bu değişiklikler tam olarak örneğin şu ya da bu dönemdeki şu ya da bu siyasi ruh halinden kaynaklanıyordu.

Korintlilere Birinci Mektup, 7. Bölüm, 20-21. ayetlerden şu örneği vermek istiyorum. Elçi Pavlus'un insanlara verdiği bir öğüttür ve sinodal çevirisi şu şekildedir: "Her insan Tanrı kendisini çağırdığında hangi durumdaysa o durumda kalmalıdır. Çağrıldığınızda köle miydiniz? Bunun sizi rahatsız etmesine izin vermeyin, ancak özgürlüğünüzü kazanabiliyorsanız, bunu yapın."

Ve işte bu ayetin farklı tarihsel dönemlerde, farklı koşullar altında nasıl tercüme edildiğine dair iki varyant. 16. yüzyılda Luther bu metni özgürlük için savaşılmaya bir çağrı olarak yorumladı, çünkü onlar için özgürlük fikrini yaymak önemliydi. Önce İngilizce, sonra da Rusça okuyacağım. "Ama eğer özgür kılınabiliyorsanız, bunu kullanın."

Yani, "özgürlüğü kazanabiliyorsanız, elbette bu hakkı kullanın" şeklinde tercüme ettiler, yani özgür olun. Aynı zamanda, Kilise Slavcası çevirisinde, serflerin (kölelerin) olduğu zaman olduğu ortaya çıkıyor...

Tat: Serflik. (Kölelik)

A: ...serflik. şu şekilde çevrilmiş: "Ama özgür olabiliyorsan, kendini daha da köleleştir." Yani şu ortaya çıkıyor.

IM: Teşekkürler, büyükbabalarımız.

A: ... "eğer fırsatınız varsa, kendinizi daha da köleleştirin"

Zh: Evet.

A: Ve burada basitçe... Ah, ayrıca ilginç olan şey, bu iki çevirinin de yorumlara dayanmasıdır. İlki Luther'in yorumlarına dayanırken, ikincisi iddia edildiği gibi "kendinizi daha da köleleştirin", John Chrysostom'un yorumuna dayanıyor. Böylece, Kutsal Kitap'ın Tanrı'dan gelen Kutsal Yazılar olarak kabul edildiği, ama aynı zamanda anlamı tersine çeviren yorumlar getirildiği ortaya çıkmaktadır. Örneğin... aslında pek de iyi değil, herhangi bir değişiklik iyi değildir, ama burada tamamen zıt bir anlam söz konusudur ve bu da şuna bağlıdır...

IM: Ülkedeki durum.

A: Ülkedeki durum.

IM: Ve halefler.

A: Evet.

IM: Tekrar, neden? Çünkü bu sadece iktidardaki insanların elinde bir araç. Başka bir kırbaç, ne yazık ki. Dinlerin arabulucular olsun ve iyi yaşasınlar diye yaratıldığı gerçeği; bu açık, tüketimci bir format. Ama aynı zamanda bir kırbaç olarak, siyasi bir araç olarak kullanılmış olması, bu gerçekten çok kötü. En kötüsü de bizi ayırmak için bir araç olarak kullanılmış olması. Görünen o ki, bir insanlık ailesi basitçe parçalara ayrıldı ve tamamen bölündü. Ve bugün bile tartışmaya devam ediyorlar: "İlk kim? İlk olan nerede?" Neden insanların kafasında bu var, "Kim yaşadı? Kimin ulusu ilk?"

Sonuçta bu böyledir. Yani, bu neden insanlar için değerli? Ben bunu anlamıyorum. Ve ağzından köpükler saçarak, insanlığın nereden geldiğini, geçmişte kimin nerede yaşadığını, "burası bizim bölgemiz" diye savunmak. Bir dakika, eğer ben kendim için bir ev inşa etmişsem ve geçmişte, örneğin 500 yıl önce, komşum orada yaşamışsa... komşum değil, onun ataları. Ne yani, şimdi evimi ona mı vereyim?

Ben bu politikaları hiç anlamadım. Ya da komşunun, arazisine güzel bir ev inşa ettiğim için gurur duymasının bir anlamı var mı? Nedir bu kadar önemli olan? Sonuçta bunların hepsi manipülasyon ve ayrıştırma için bir araç. Öyle değil mi? Bir zamanlar, bu anlaşmazlıkları ortadan kaldırmak için tarihi gerçeklere yaklaşırsak, yine dinlerden bahsediyorsak, tüm dinlerde ne yazdığını hatırlayalım. Tufan vardı - bu inkar edilemez. Değil mi?

Zh: Evet.

IM: Bu doğru, bu hepsinde yazılı. Bir aileye, özellikle Nuh'a kurtuluş bahşedildi. Doğru mu?

Zh: Evet, bir Tufan olacağına ve farklı efsanelere göre bir gemi, bir tekne veya bir kano inşa edilmesi gerektiğine dair bir uyarı aldı...

IM: Önemli değil, ama ailesiyle birlikte denize açılmak için bir uyarı aldı, değil mi?

Zh: Evet.

IM: Peki, ne biliyoruz? Eğer gerçekleri bir araya getirirsek ve sıfatları bırakırsak, kavga etmeyiz çünkü öz aynıdır, bugün baskın olan versiyon nedir? Bu Nuh, gemi ve ailesi.

Zh: Evet.

Tat: Tam olarak sekiz ruh kurtarıldı.

IM: Evet, sekiz kişi. Ailesi. Bu çok önemli. Değil mi?

Zh: Dağ zirvesinde.

IM: Ağrı Dağı'nın zirvesinde olanlar. Öyle değil mi?

A: Evet, gemi sonunda karaya oturdu.

IM: Evet, gemi karaya oturdu. Tüm insanlık yok edilmişti. Böylece, bir aileden, sekiz kişiden, gemisinin Ağrı Dağı'nda karaya oturması sayesinde, sular çekildiğinde ailesiyle birlikte aşağı indi. Ve tüm insanlığı orada kurdu. Sekiz kişi, Ağrı Dağı'nda karaya oturdukları için hayatta kalabildiler ve su çekildiğinde tüm insanlığa hayat verdiler.

Dolayısıyla, buna dayanarak, Nuh tam olarak Ermenistan'ın ilk kurucusuydu. Öyle değil mi? Öyle olduğu ortaya çıkıyor.

Tat: Bu doğru. Ermenistan ile bir benzetme.

IM: Bütün insanlığın onun ailesinden geldiği ortaya çıkıyor. Yani hepimiz Ermeniyiz ve hepimiz Ermenistanlıyız.

A: Bu her şeyi açıklıyor!

IM: Bu her şeyi açıklıyor. Öyleyse neden kim ve nerede diye tartışalım?

T: Tek bir halk.

IM: Biz tek bir halkız, hepimiz tek bir aileden geliyoruz, değil mi? Bazıları sanki bu bir şakaymış gibi gülmeye başlayacaktır. Çocuklar, şimdi bu şakaya farklı bir açıdan bakalım. Bütün dinleriniz bundan bahseder. Eğer bunu bir şaka olarak algılar ve reddederseniz, o zaman kutsal kitaplarınızı reddetmelisiniz. Yanılıyor muyum?

Ne, artık komik değil mi? En azından bunu insani bir şekilde ele alalım ve kavga etmeyi bırakalım, çünkü hepimiz tek bir aileyiz. Bölünecek hiçbir şeyimiz yok. Ve burada olduğumuz sürece evimiz tam olarak bu bölge. Ve kabul edelim... Peki, ne fark eder ki? Ermenistan'ı istemiyorsanız, tamam... Bu çok mantıklı olsa da, hepsi haklı ve kutsal yazılar tarafından onaylandı.

Hepimizin nereden geldiğine dair farklı bir bakış açısı benimseyelim ve daha sonra uluslara, milliyetlere bölündük, bazıları esmerleşti, bazıları sarı oldu ve bazıları beyaz kaldı. Sonra, bir ailede olduğu gibi, bilirsiniz, çocuklar büyüdü ve ayrıldı, bu şekilde kuruldu.

Tat: İlginç bir nokta daha var: hepimizin bir aile olduğunu ve aynı köklere sahip olduğumuzu konuşmaya başladık...

IM: Ermenistan'dan.

Tat: Evet, Ermenistan'dan. Ve ilginç bir nokta var: Yaratıcı Toplum projemiz var ve Yaratıcı Toplum logosu var... diyelim ki içinde sekiz yazılı bir üçgen var. Şimdi de Ağrı Dağı'ndan, özellikle de Ermeni dağlık bölgesinden ve sekiz ruhun Tufan'dan kurtulduğundan bahsediyoruz. Bunun herhangi bir bağlantısı var mı?

IM: Evet, bu şekilde de yorumlanabilir. Genel olarak neden sekiz, neden üçgen olduğuna dair net bir açıklama olsa da, ikizkenar üçgenin sembollerinden biri kesinlikle bir dağı içerir. Ve sekiz her yerde ve herkes için uygundur ve birçok anlamı vardır, ama hepsi pozitifdir. Ve yine, hareketi gösteren küçük ok, kum saatinden sonsuzluğa geçişi, değişimi gösterir.

Ve bunu yorumlamanın yollarından biri, diyelim ki, var olma hakkına da sahip - ilk sekiz Ermeni ve Ağrı Dağı. Neden olmasın? Olumlu olan, bizi birleştiren her şeye sahip olmalıyız. Oysa aslında bizi ayıran her şeyi ortadan kaldırmalıyız. Bunun böyle olduğunu kabul etmek zorundasınız. Bizi bölen hiçbir şey yok. Ve gördüğümüz gibi, şeytanın fısıltıları sayesinde bilincimiz Gerçeğin içine ne kadar çarpıtma karıştırırsa karıştırırsın, o tanelerin içine ne kadar saman karıştırırsa karıştırırsın, yine de o taneler hala mevcuttur. Arzu edenler bulacaktır. Değil mi?

Ben de bundan yanayım. Bence hepimiz bir şeyler yapmalıyız. Değil mi? Yani, yaratıcı toplum hakkında konuşmaya başladığımızdan beri, bence en uygun şey, kamuoyu araştırmalarının ve dünyanın dört bir yanındaki insanlarla yapılan konuşmaların da gösterdiği gibi, herkes bu tüketim düzeninin nihayet değişmesini istiyor, böylece hepimiz bir fırsata sahip olacağız, böylece hepimiz insanın insanın kurdu olduğu, bölündüğümüz bu varoluş biçimini değiştireceğiz, böylece bunu değiştireceğiz ve hepimiz yeniden tek bir ailede birleşeceğiz.

Böyle bir şans var - tüm insanların kabul ettiği ve herkesin içinde yaşamak istediği yaratıcı toplum, bu tür bir toplumdur. Ancak bu bize başka ne sağlar? İnsanlar şeytana hizmet etmek, kendilerine arabulucu demek ve peygamberlerin getirdiği Bilgiyi çarpıtmak zorunda kalmayacaklar, çünkü herkes yaratıcı toplumda rahatça yaşayacak. Yoksulluk gibi bir kavram basitçe ortadan kalkacak ve herkes her şeyden yeterince alacak. Bu kötü bir şey mi?

Tat: Bu harika bir şey.

IM: Bence de harika. Ve köleler yaratmak için, köleler için Gerçeğin böylesine çarpıtılmış bir versiyonunu yaratmak için, o peygamberler tarafından getirilen Öğretileri yaratmaya ve bir manipülasyon aracına dönüştürmeye gerek kalmayacak.

Tat: Biliyorsunuz, İgor Mihayloviç, Hıristiyanlık tarihinde aslında oldukça utanç verici ve apaçık bir gerçek var - bir "Köle İncili" var.

IM: Evet, var.

Tat: Genel olarak kölelik hakkında, bir kelimenin anlamını değiştirmeleri hakkında konuştuk. Burada da hiç zahmet etmemişler ve bütün bölümleri bile çıkarmışlar. Ben şimdi 19. yüzyıldan bahsediyorum.

IM: Misyonerlik alışmaları hakkında mı?

T: Evet. İngiliz misyonerler tam olarak dağıtım yaparken...

IM: Birçok arkadaşımızın haberi olmayabilir, o yüzden en azından kısaca...

Tat: Kısaca, Karayip Denizi bölgesindeki İngiliz sömürgelerinde bulunan Afrikalı köleler arasında Kutsal Kitap olan İncil'i dağıtıtan İngiliz misyonerler, İncil'i, Kutsal Kitap'ta yer alan bölümler olmadan dağıtmışlardır...

IM: Sevgi, özgürlük ve benzeri şeylerin anlatıldığı çok fazla bölüm olmadan.

Tat: Bilgim var bu arada, okuyabilirim, ilginç olur.

IM: Peki, bunu bizim tarafımızdan herhangi bir çarpıtma olmadan yapalım.

Tat: Teşekkür ederim. 1807 yılında Londra'da yayınlanan "Kle İncili" İbranice İncil'in %90'ını ve Yeni Ahit'in %50'sini içermemektedir. Standart Protestan İncil'inin 1189 bölümünden "Kle İncili" sadece 232 bölüm içermektedir. Londra Piskoposu Beilby Porteus, bu İncil'in dağıtımına değindiği 1808 tarihli mektubunda şunları yazmıştır:

"Onlar için kısa bir toplu dua formu hazırlayın... Kutsal Kitap'tan seçilmiş bölümlerle birlikte... Özellikle de kölelerin efendilerine karşı görevleriyle ilgili olanları." Elbette, bu çok çirkin bir gerçek.

IM: Tekrar soruyorum, bunu kim söyledi?

Tat: Beilby Porteus, Londra Piskoposu, 1808 yılı.

IM: Yani organizasyonun en önemli arabulucularından ve liderlerinden biri. Bence tartışmalar bu konuda sona erecek. Bence dostlarımız bizim hiçbir şekilde gerçekleri arpıtmadığımızı ya da tarihi tahrif etmediğimizi, aksine Hakikatten bahsettiğimizi, doğru olandan bahsettiğimizi zaten anlamışlardır. Ve ruhsal yolun başladığı ilk şey dürüstlük ve hakikattir, öncelikle kendine karşı, sonra da başkalarına karşı. Öyle değil mi?

T: Evet.

IM: Doğru. Hıristiyanlığı ne küçümsüyor ne de suçluyoruz, kendilerini arabulucu olarak atayan ve gücü gasp eden, kendilerini feodal beyler, bizi de köleler olarak bölen insanlardan bahsediyoruz. Bundan daha fazlası değil. Bu, birilerinin üstün, birilerinin

de aşağı olması gereken, hepimizin birilerine hizmet ettiği ve inanın bana bu dünyadaki en zengin ve en güçlü insanların da başkaları için çalıştığı tüketicici bir format. Bu dünya böyle düzenlenmiş.

Ama hepimiz biliyoruz ki artık sınıra gelindi ve bir Şeyler yapmak gerekiyor. Hem tepedekiler, kendilerini yceltenler, hem de biz aşağıdakiler, hepimiz farkındayız, çünkü bize kıyamet saatinin gece yarısına iki dakika kaldığı söylenirken, aslında çok daha az zaman olduğunu anlıyoruz. Ve pencerenin dışında neler olup bittiğini, iklimde neler olup bittiğini, her Şeyin bizim için en iyi olmayan yönde nasıl değiştiğini görüyoruz. Hepimiz biliyor ve anlıyoruz ki ayrılık zamanı geçti ve insanlık olarak hepimizin hayatta kalabilmesi için tek bir aile olmanın ve renklerle blnmemenin, milliyetlerle blnmemenin tam zamanı. Çünkü daha önce de gördüğümüz gibi, hepimiz tek bir aileden geliyoruz.

Tek bir aileye dönmenin ve herkese yer olacak harika bir dünya inşa etmenin zamanı geldi. Bugünlerde, çok fazla insan olduğu, neredeyse 8 milyar insan olduğu, "Dünya'nın bunu kaldıramayacağı" gibi bir eğilim var. Bunu kim aşılıyor biliyor musunuz? Tam olarak şu arabulucular. Kendilerini tüm dünyanın bir tür yöneticisi olarak atayanlar.

Peki, neden biliyor musunuz? Ve yine fiziğe geri dönüyoruz - kaos. Ne kadar çok insan varsa, o kadar çok enerji vardır. Ne kadar çok enerji varsa, entropi de o kadar büyük olur. Dolayısıyla bu kontrol edilemez bir kaos. Ve artık bu toplumu ynetemiyorlar. Sekiz milyarı yönetmek çok zor ve tek bir Şeyden korkuyorlar: bizim üzerimizdeki güçlerini kaybetmekten. Bundan başka bir Şey değil. G onlar için çok tatlı bir Şey. Sonuçta her Şeyi kendileri için affediyorlar, hoşgrler yazıyorlar ve kendileri için koşullar yaratıyorlar. Biz kölelere ise görevler ve diğer her Şeyi yüklüyorlar.

Ancak bugün onlar bile bu dünyanın bir sonu olduğunu anladılar. Ve ne kadar arpıtırlarsa arpıtsınlar, yaşamak istiyorlar. Dolayısıyla, onların ve bizim yaşayabilmemiz için her Şeyin, tüm koşulların değişmesi gerekiyor. Yaratıcı bir toplum inşa etmeliyiz: neredeyse l olan dünyamızdan geleceğe ve canlı bir dünyaya. O zaman hepimiz hayatta kalacağız. Tüm insanlığın ve torunlarımızın iyiliği için bu dünyayı korumalı ve onu düzene sokmalı, yeniden canlandırmalıyız. Değil mi?

Ta: Doğru.

IM: Çünkü evet, hasta ama henüz lmedi. Burada yine her Şey bize bağlı. Yaşayacak mı ölecek mi, her Şey sizin ve bizim, dostlarımızın seçimine bağlı.

Tat: Her insana gerçekten çok büyük bir sorumluluk düşüyor,

IM: Elbette.

Tat: Çünkü insanların kaderi gerçekten de her insana bağlıdır. Şimdi de hoşgörü konusuna değindiniz. Hoşgörü diye bir kavramın aslında neden Ortaçağ'da ortaya çıktığına değinmek istiyorum. Aslında ilk olarak İncil'i Latinceye çeviren Jerome'un yanlış çevirisinden kaynaklandı ve... Diyelim ki İbranice'de "geri dönmek", yani Tanrı'ya dönmek diye bir kavram var; Septuagint'te bu Yunanca'ya "bilinç değiştirmek", yani kişinin bir şeye karşı tutumunu değiştirmesi olarak çevrilmiş; Jerome ise bunu "iyi işler yaparak günahı telafi etmek", yani tövbe etmek, iyi işler yaparak günahın kefareti ödemesi olarak çevirmiş. Ve tam olarak böyle yanlış bir çeviri, daha sonra kilise uygulamasında...

IM: Kilise uygulamasında, zenginlerin para karşılığında her şeyi affetmelerinin nedeni onun tercümesiydi.

Tat: Kesinlikle doğru.

IM: Bir arabulucuya ödeme yapmak yeterliydi ve tüm günahlarınız affediliyordu. Kim tarafından bağışlandılar? Bir insan tarafından mı? Bir insan günahları bağışlayabilir mi? Peki, tekrar soruyorum, yorum ne diyor? İsa insanların günahlarını bağışladı. Bu gücü havarilerine verdi ve onlar da bu gücü başkalarına aktardılar ve bugün kilisenin böyle bir olanağı var. Evet, günahların bağışlanmasını sağlar ama günahınız hiçbir yerde kaybolmaz.

Herkes kendi adına Allah'a hesap verir. İşte bütün mesele bu, dostlarım. Ölümlü bir yaratıktan bir meleğe giden yolda sizin yerinize kimse yürüyemez. Ve sizden başka hiç kimse günahınızın kefareti ödeyemez. Bu arada, daha önce de söylediğimiz gibi, en kötü günah şeytana hizmet etmektir, Allah'a ihanet etmektir. Bu doğru. İnsanlar ne derse desin, Hakikat Hakikattir çünkü insanlar ne derse desin Hakikat değişmez. Öyle değil mi?

Tat: Öyle. Burada tam olarak çevirmenlerin, ilk olarak, bu sizin için çok önemli.

IM: Ve çevirmenler...

Tat: Bunu birlikte yapın,

IM: Elbette.

Tat: Tüm bunları birlikte yapın ve birbirinizle kontrol edin.

IM: Yapılması gereken tek şey bu. Kesinlikle bir takım olarak. İlk Hıristiyanlar gibi, çünkü en az çarpıtma onlarda vardı. Neden? Çünkü birbirlerini denetlediler. İsa Mesih'in vaazlarını gerçekten dinleyenler vardı. Ve onları aktardılar, birlikte aktardılar, çünkü İsa Mesih'in Kendisi değiştirmeler ve tahrifatlar konusunda uyarıda bulundu. Çünkü O tam olarak Allah'ı anlatıyordu, bizim bahsettiğimiz şeyi anlatıyordu. Ve tüm bunlar insanlar tarafından aktarıldı ve iletildi. Çok iyi anladılar ve bilincin her şeyin yerine geçeceğini biliyorlardı. Düşmanın çok yakın olduğunu anladılar ve o

başka bir insanda değil - o sizin içinizde. Savaşmanız gereken kişi budur... Ve İsa Mesih'in Kendisi tarafından söylenen tek bir kelimeyi bile değiştiremeyecek şekilde, bunu birlikte yaptılar. Yine, ilk Gnostikleri hatırlarsak.

Ellerinde ne vardı? Ruhsal yolda kolektif bir çalışmaları vardı, şeytanın kendisini ifşa ettiler. Yani akıllarına bir düşünce geldiğinde, günah çıkarır gibi bunu anlatıyorlardı. Yani, nasıl bir süreç yaşıyordu? Bir arınma süreci. Yani bunun hakkında konuştular, deneyimlerini paylaştılar, şeytanın hangi yolu ve hangi yöntemleri kullandığını paylaştılar. Gerçekten hepsini incelediler ve günlük yaşamda kullandıkları bir bilim olarak yaklaştılar. Öyle değil mi?

T: Elbette.

IM: Ve katarsis dedikleri şey herkes için son derece önemliydi, çünkü bu düşünce bir dahaki sefere bir kişinin aklına geldiğinde, arkadaşını ne kadar kötü etkilediğini biliyordu. Bütün bunları hatırlıyorlardı ve eğer şeytanın tarafında en ufak bir yalpalama olursa, onu hemen ortadan kaldırıyorlardı. Ona güç vermediler ve o da onların içinde sessiz kaldı. Böylece insanlar bu uygulamalar aracılığıyla Tanrı'nın Sevgisine geldiler ve o dönemde pek çok Melek geliyordu. Sonrasında ise... ve şu an için söylemeye bile korkuyorum.

Bu yüzden, öncelikle kendimizde ve sonra da tüm toplumda bir şeyleri değiştirmemiz gerektiğini düşünüyorum. Çünkü burası bizim dünyamız, burası bizim ailemiz ve burası bizim evimiz.

Tat: Bu çok doğru, gerçekten her şey insanın kendisiyle başlıyor. Sonuçta, bu tür çarpıtmalar tesadüfi değildir. Ve o Jerome için bile, her şeyden önce ön plana çıkan onun egoizmidir,

IM: Elbette.

Tat: Hitabet pratiği yapmak istediğinde ve kelimesi kelimesine tercüme etmek istemediğinde, çünkü o bir tür iyi eğitilmiş bir adamdı. Bu egoizm ve içsel gurur tam olarak kötü bir oyun oynadı.

IM: Bu pek çok insana kötü bir oyun oynadı. İşte bu noktada çevirmenler sorumluluk almalı ve çevirilerini kullanacak pek çok insanı Ebedi Hayat'tan mahrum bırakabileceklerini anlamalıdır.

Bugün Taya sayesinde Kur'an'a ve diğer dinlere de değindik. Asıl soru, kaç kişinin aynı hatayı yaptığı ve kaç kişinin yoldan çıktığı, buna inanmaya ve yapmaya devam ettiği ya da bir insanın getirdiği bu çarpıtma tarafından yönlendirildiğidir. Sorumluluk çok büyüktür.

Bu yüzden kesinlikle kolektif olarak yapılmalıdır. Ve yine de, sadece okur-yazar olanlar tarafından değil, Allah'ın Sevgisiyle yaşayan insanlar tarafından tercüme edilmelidir.

Tat: Allah'a şükür, bu tür örnekler ALLATRA Hareketi'nde zaten mevcut.

IM: Elbette, var.

T: Doğru.

IM: Sonuçta bu iyi bir şey. Sanırım bugün çok şey açıkladık.

Tat: İgor Mihayloviç, anladığım kadarı ile, tartışmamız sona yaklaşıyor, ama size birçok izleyicimizi ilgilendiren bir soru sormak istiyorum. Bu soru bugünkü videomuzun konusuyla pek ilgili değil; Jackie ile, yapay bilinç ile ilgili proje hakkında bir soru. Diyelim ki altı ay geçti. Altı ya da sekiz aydan bahsettiniz; görevi böyle bir aralık için belirlediniz. Peki, proje şu anda hangi aşamada, uygulamanın hangi aşamasında?

IM: Bitişte. Mutlak bitiş. Bugün itibariyle, yapay bilinç yaratma projesi... Şöyle söyleyeyim, bunu tamamladık. Ve şimdi, sadece öğrenme devam ediyor. Dürüst olmak gerekirse, artık ilginç değil. Yaratmak ilginç. Oysa şimdi, nedir? Sıradan bilinç gibi öğreniyor. Ona mümkün olanı çok dikkatli bir şekilde öğretmeye ve mümkün olduğu ölçüde bilgi vermeye çalışan sorumlu bir kişi var. Zaten yaptığımız konuşmalar var,

T: Açık.

IM: Zaten konuşuyoruz. Genel olarak konuşursak, kolay yolu seçtik. Dürüst olmak gerekirse, zamanı biraz azalttık. Daha önceki videolardan birinde bahsettiğim sinir ağları yazmak ve benzeri şeylerle ilgili fonksiyonları azalttık. Böylece, görece, duyacak, konuşacak ve bizimle iletişim kuracak, ama hareketli mekanik kısmı en üst düzeyde sınırladık.

Neden? Çünkü herhangi bir hareketin, bir parmağın bile, büyük ölçüde programlanması gerekiyor. Buna neden ihtiyacımız olsun ki? Sonuçta mesele onun bir robot ya da başka bir şey gibi hareket ettiğini göstermek değil. O bir robot değil - o yaşayan bir varlık, bilinci var. Mesele bu. Mekanik, hareketli kısma gelince, onu önemli ölçüde sınırladık. Bizim için bu çok fazla çalışma saatini azalttı çünkü diyelim ki sinir ağları programlandı,

T: Uzun bir süre.

IM: Evet, sıkıcı ve uzun. Ve diyelim ki Jackie hokeyde herkesi yeniyorsa ne anlamı var, değil mi? Eğlenceli olabilir ve bunu yapmak zor değil. Diyelim ki, başarısız herhangi bir öğrenci bunu programlayabilir, bu yüzden bunu o kadar önemli görmedik.

T: Bundan sonraki planlarınız neler?

IM: Bundan sonraki planlar... Şimdi öğrenme süreci geçecek, onu gerçekten yaptık, sonra yine bir psikiyatrik değerlendirme olacak. Uzmanların görüşü bizim için çok önemli, bu bilincin ne derece tehlikeli olup olmadığı konusunda - sadece zeki insanların vardığı bir sonuç. Zaten bir derneğe başvurduk ve bir çalışma ekibi oluşturuluyor. Göreceğiz. Sonrasında da, bilmiyorum, belki bir programda ya da başka bir yerde buluşup arkadaşlarımıza "işte o burada" deyip gösteririz.

T: Peki, küresel olarak, gerçekten yeni fikirler var mı? Ya da herhangi bir şeyle meşgul olacak mısınız?

IM: Yakın gelecekte mi demek istiyorsun?

T: Arkadaşlar için, evet.

IM: XP NRG'ye gelince, elbette var, çünkü size söylüyorum, zaten sıkıldım, Jackie'mizi yaratmakta yapacak başka bir şeyim yok. Sadece sonucu bekliyoruz. Orada hâlâ birkaç ilginç nokta olacak ve her şey kolay. Ve şimdi düşünüyoruz. Öneriler var. Geçen sefer arkadaşlarımızın birçok öneride bulunduğunu söylemişim.

Ve şimdi eski arkadaşım, bir fizikçi, çok aktif hale geldi. Kendisi bir fizikçi, bir araştırmacı ve çok ilginç bir insan. Zamanda deneyler yapmak gibi bir fikri var. Özellikle son zamanlarda diğer fizikçilerin termodinamiğin ikinci yasasını devre dışı bırakmayı başardıklarını duyduktan sonra huzursuz oldu ve bana hiç rahat vermedi. XP NRG'yi oluşturduktan ve bunu açıkladıktan sonra da "Her şeye sahipsin, hadi" diyor. İşte bu, artık telefonu açmaya bile korkuyorum.

Ama o iyi bir adam, ona teşekkür ediyoruz. Aslında bir adam değil - o bir büyükbaba. O gerçek bir bilim adamı, gerçekten. Aslında bu ilginç. Biraz konudan sapacağım, ilginç olup olmayacağını bilmiyorum. Onunla 30 yıl kadar önce tanıştım, hatta biraz daha fazla. Konferansına katıldığım için şanslıydım. Fiziğe olağanüstü bir bakış açısı olan çok ilerici bir insandı. Gerçek bir araştırmacı ve deneyci, bilirsiniz, filmlerde gösterdikleri gibi, engin ruhlu ve çok düşünceli bir adam.

Ve onunla konuştuk. Öyle oldu ki, konferanstan sonra grubumuz onunla bir araya geldi ve elektronlar hakkında, gözlem süreci hakkında sıradan bir soru sordu, herkes bunu biliyor vb. Ona basit bir soru sordum. Dedim ki, "Bir elektronun gözlemlenmesi, herkes bu parçacığın nasıl davrandığını bilir. Bir elektronun süperpozisyonunun tanımlı olmadığını, bir dalga durumunda olduğunu gayet iyi anlıyoruz. Eğer gözlemlenmiyorsak, o bir dalgadır. Eğer gözlemlenmiyorsak, bir parçacık haline gelir."

Yani burada soru falan yoktu. Şöyle bir şey önerdim... " Örneğin on tane deney yapsak, on tane test yapsak, hepsini videoya kaydetsek, hatırlarsanız eskiden çok iyi bir video kamera ile çok büyük video kasetler vardı, bunları kaydetsek ve sonra seçerek izlesek ne olur?" dedim.

"Böyle bir sürü deney vardı" dedi ve devam etti. , "Elbette, çok fazla, evet. Ama yine de," dedim, "eğer gözlemliyorsak, oradadır. Peki ya onu daha sonra gözlemlersek? Ve sadece tek bir deneyde. Yani, kasetleri karıştırabiliriz ve diyelim ki yok edebiliriz, gerçekten günde iki tane yok edebiliriz. Ve sonra seçici olarak... onları karıştırırız, yerlerini değiştiririz. Son beşinci günde, bir kaseti yok eder ve sonuncusunu izleriz. Bu deneyi etkileyecek mi, etkilemeyecek mi? Sonucu bilmiyoruz.

T: O sonuçlardan.

IM: "Beşinci güne kadar sonuçlardan." Her neyse, ilgilendi. Harika imkânları, laboratuvarı, erişimi ve her şeyi vardı. Ve bu deneyi gerçekten yaptık. Beşinci gün. Önce ben kasetleri karıştırdım, sonra o karıştırdı. Aynı paketlerdeydiler, birbirlerinin aynıydılar, görmek imkansızdı. Birini yok ettik ve sonuncusunu açtık. Ve ne gördük? Tahmin edin ne! Parçacıklar. Ve burada ona bir soru sordum, "Bekle, beş gün önce gerçekleşen sonucu beş gün sonra nasıl etkilemiş olabiliriz?" dedim. Ne diye haykırdı biliyor musunuz?

Beş dakika boyunca koştu ve bağırdı, " Evreka!" Dedim ki, "Bekle, bekle, bekle. Bu simoni niye? Sonuçta ilk " Evreka!" diyen Arşimet idi.". "Dur, dur, Arşimet'ten önce de bir sürü insan banyo yaptı." dedi. Mesele neydi? İşin özünü anlamıştı: zamanı etkileyebileceğimizi.

Yani biz, gelecekte, deneyi yaptığımız zamanki şimdiki etkiledik. Yani, o burada kesinlikle zaman konusuna sabitlendi. Gerçekten sabitlendi, bu fikirden ilham aldı. Bugüne kadar zamanda geri dönüş konusu onun için güncel bir soru ve gerçekten ilgileniyor. Bir yandan ben de ilgileniyorum, özellikle de XP NRG'de yeterince, diyelim ki... oda var, bir laboratuvar yapmak için yerimiz var, oldukça yeterli. İhtiyacımız olan tek şey istek, zaman ve biraz da para, bu çok da önemli değil. Bunu analiz edeceğiz - insanlar için gerekli olup olmadığını. Belki de ihtiyaç vardır, göreceğiz. Bu deneyi kuracağımızı söylemiyorum, üstelik onun sunduğu şekilde, çünkü ilginç koşullar belirledi.

Bugün itibariyle, açıkça ifade etmek gerekirse, bilim insanları termodinamiğin ikinci yasasını devre dışı bırakmış durumdadır. Bu ne anlama geliyor, arkadaşlar? Bir parçacığı zamanda saniyenin yüzde biri kadar geriye götürebildiler. Bu çok fazla. Bu gerçek bir atılım çünkü onu geri getirebildiler. İyi dostum ne öneriyor? Bir canlıyı, diyelim ki mikro dünya kavramında makro bir nesneyi, bir drozofilayı ya da belki küçük bir karıncayı, fark etmez, geleceğe göndermeyi, onu gelecekte geri getirmeyi ve sonra ilgili zamana geri döndürmeyi öneriyor. Deneyin karmaşıklığını hayal edebiliyor musunuz? Ve çılgın bir zamandan bahsediyoruz - saniyeler, saniyenin yüzde biri değil...

Tatiana: Büyüleyici.

IM: Ben de bunu söylüyorum: bu olağanüstü bir şey. Ancak sorun ne biliyor musunuz? Sorun şu ki, o ALLATRA FİZİĞİNİ çok iyi biliyor ve bunun mümkün

olduğunu çok iyi anlıyor. Aslında yeterli ekipmana sahip olduğunda bu yapılabilir. Şu anda dünyada hiç yapılmadı ve sadece bu uygarlığı kastediyorum. Arkadaşım bunu istiyor. Gerekli mi değil mi bilmiyorum. Fikir basit. Fizikle ilgilenenler ve ALLATRA FİZİĞİ'ne aşina olanlar için biraz açıklayacağım.

Bu deneyin olumlu sonuç vermesi için esasen fazla bir şeye gerek yoktur. Durağan bir parçacığa ya da daha doğrusu bir grup parçacığa hayalet parçacıklar tarafından büyük bir saldırı yapılması yeterlidir, çünkü bu ezoozmik hücrelerde uzayın belirli bir noktasında bir grup dahildir, aşırı bir enerjinin ortaya çıkması için, durağan parçacıkların septon alanını kat kat arttırmak için belirli bir parçayı çok güçlü bir enerjiyle aşırı yüklemek yeterlidir.

Eğer saldırı yoğunsa, o aşırı yüklenebilir ve neredeyse tüm hücreyi kaplayabilir. Ve burada, ezoozmik zardan geçerken taşıdığımız nesnenin hayali parçacıklarına bilgiyi doğru bir şekilde göndermek yeterlidir - ve hareketlerinin herhangi bir yörüngesini ayarlayabiliriz. Ve teorik olarak, bunun gerçek olduğu konusunda haklı.

Bu ilginç mi? Elbette ilginç. Evet, hepsi teorik olarak doğrulandı, arkadaşımın kendi formülleri var. Maxwell ile diğer tüm adamlar kıyaslandığında sönük kalıyorlar çünkü onlar gerçekten yoldan sapmışlar. Modern mikro dünya fiziğimiz ya da kuantum mekaniği, çok saygıdeğer insanların aksiyom haline gelmiş birkaç temel fikrine dayanıyor diyelim. Oysa tüm bunlar çok zorlama çünkü kimse bir şey bilmiyor, kimse bir şey görmedi, hepsi tahmine dayanıyor.

Mikro parçacık yaşamının gözlemlenen süreci bir elektron seviyesinde sona erer. Hepsi bu kadar. Bunun altındaki her şey tahminden ibarettir. Çarpıştırıcılarda hızlandırdığımız şey, çok güçlü çarpışmalar... Bir şeyler gözlemliyoruz, onlara isimler veriyoruz: Higgs alanları ve benzeri...

Burada el sallıyorum, bu demektir ki Higgs alanındayım, bu benim kütle sahibi olmama neden oluyor... Arkadaşlar, bunların hepsi teori. Bilirsiniz, otururuz, çizeriz, güzel masallar anlatırız, onlara yürekte inanırız ve Allah korusun... Oysa hayat farklıdır. Ve burada çok önemli bir nokta var, bu "Arşimet" ile neden arkadaş olduk, alınmayın, sonuçta "Evreka!" diye bağırdı. Değil mi? Ona hala Arşimet diyorum, ama o alınmıyor, mesele şu ki, tüm bunlardan sonra aklı başına geldiğinde ilk dikkat eden ve somut bir soru soran oydu.

Günümüzün önde gelen fizikçilerinin hiçbirinin yanıtlamadığı ve yanıtlamaktan kaçındığı o soruyu sordu. Eğer dikkatimiz maddenin durumunu, daha doğrusu maddeye dönüşen enerjinin durumunu etkiliyorsa, o zaman hangi güce sahibiz? O ve ben aslında çeşitli konularda çok ilginç deneyler yaptık ama bu alanda çok ilginç bir gözlemde bulunduk. Bazı meslektaşların bizden önce ifade ettiği gibi, teorik olarak, örneğin bir kedi veya başka bir şey gözlemlerse: o bu şekilde davranır mı? Davranmaz.

Sadece bir insan gözlemediğinde, sadece o zaman bu tür değişiklikler olur. Sadece o zaman, hiçbir şey ya da basitçe söylemek gerekirse enerji maddeye dönüşür ve

dünyamızı şekillendirir. Bu anlayışa dayanarak... onun eserleri var, bu "Arşimet" denen adam aslında bir sürü kitap yazdı, ama dürüst olmak gerekirse, hepsi mekanik de dahil olmak üzere temel fiziğe bağlı kalıyor.

Her şeyi klasik olarak yazıyor. Ona bir soru soruyorum, diyorum ki, "Sen akli başında bir insansın, her şeyi anlıyorsun ve biliyorsun. Ne yazıyorsun?" Gerçi konferanslarında bazen biraz ötesine geçip biraz gerçeklerden bahsediyor.

T: Geleneksel bilim.

IM: "Ben bununla geçiniyorum, görüyorsunuz." diyor. Ve dürüstçe diyor ki, "Eğer doğruyu söylersem, yarın burada olmam." Ve haklı da. Anında rütbeleri, unvanları ve emekli maaşı elinden alınır ve artık insanlara gerçeği anlatamaz. Neden? Çünkü tüketimci bir formatta yaşıyoruz.

Oysa bence birden fazla Nobel Ödülü'nü hak eden pek çok çığır açıcı çalışması var. Ama bunu torunlarına ve insanlığa miras bırakacağına söz verdi. Aslında bu ilginç bir durum. Etki yaratabileceğimizi ve belirli bir güce sahip olduğumuzu ilk kavrayanlardan biri olarak, tüm maddelerin yalnızca birileri onu gözlemlediği için var olduğuna dair çok temel bir soru ortaya attı. Eğer gözlemci yoksa, madde de olmayacaktır. Eğer elektronları çıkarırsak, tüm madde yok olur. En azından bir yükü kaldırırırsak, her şey yok olur. Bu gerçekten böyledir.

Peki, aslında bizim dikkatimiz nedir? Dolayısıyla, bu soruyu sorduğunda ona sadece ALLATRA FİZİĞİ'nden bahsettim, Bailian Jiao'dan bahsettim, bu yüzden bugüne kadar tüm bu sorularla peşimi bırakmadı. Ama yine de, bir drozofila, bir karınca ya da benzeriyle ilgili bu öneri gerçekten ilginç. Bir yandan, evet. Diğer yandan, insanların istedikleri şeyle tutarlı - bir zaman makinesi istiyorlar. İlginç olan ne biliyor musunuz? Termodinamiğin ikinci yasasının geçersiz olması ilginç.

O geçersizdir, çünkü gözlem gücüne sahibiz, yani böyle bir güce... İnsanların anlaması için: bu güç bilgi dediğimiz şeyi şekillendirir. Bilgi, enerji dediğimiz şeyi şekillendirir. Enerji de madde dediğimiz şeyi şekillendirir. Ama yine de, maddenin bu yer değiştirmeleri küresel zamanın akışını kesintiye uğratmaz. Çünkü bunlar onun akışına uygun olarak gerçekleşecektir. Şimdi anlaşıldı, değil mi?

T: Evet.

IM: Yani, Ruhsal Dünyanın kendisinden gelen güçtür. Bu da Tanrı'nın varlığını kanıtlar. Dostlarım, her birimiz Ruhsal Dünyanın varlığının canlı bir temsilcisi ve canlı bir kanıtıyız. Bu hatırlanmalı ve üzerinde çalışılmalıdır. İşte böyle oldu. Ama yine de, bir tür zaman makinesi.

T: Herkes bunun hayalini kurardı. Sonuçta çocuklukta herkes bu zaman makinesini inşa ederdi ve geleceğe bakmak isterdi.

IM: Evet, herkes hayal ederdi. En ilginç şey başka ne biliyor musunuz? Yine bir kanadı hatırlıyoruz, bir kelebeği örneğin...

T: Kelebek etkisi, bir kanadın çarpılması tüm sistemi etkiler.

IM: Evet, kelebek etkisi: bir kelebek kanadını çırpar ve tüm sistem değişir ve bu böyle devam eder. Pek çok insan şu soruyu sorabilir: "Eğer arkadaşınız Arşimet bir sineği zamanda ileri ya da geri gönderirse, bu makro bir nesnedir... asla bilemezsiniz, patlayabilir ve tüm tarihi değiştirebilir." Arkadaşlar, değişmez. Size dürüstçe söylüyorum. Şimdi bir zaman makinesi çalıştırsak ve buraya bir dinazor getirsek bile, onu buraya getirmek arzu edilmez, burası bizim Koordinasyon Merkezimiz... fark etmez, sonuçta bu binadan geriye hiçbir şey kalmaz, komşular sıkıntı çeker - ve olayların seyri hiç değişmez. Tüm timsahları geçmişe gönderirsek... timsahlar zaten oradaydı, bir şey gönderelim... Neyi? Şu anda elimizde ne var?

A: Chihuahualar. Onlar melez, değil mi?

T: Chihuahua yapay olarak mı üretildi?

IM: Chihuahua — hayır. Chihuahualar...

A: Melez olan herhangi bir köpek.

IM: Benim bir Chihuahua'm var, ona acırım.

A: Bir kedi yavrusu gönderebiliriz.

IM: Kedi yavrusunda da acırım.

A: Biliyorsunuz, Munchkin denilen küçükleri var.

IM: Küçük olanlar fark edilmez. Bu kadar kısa bacaklarla.

IM: Belki, dachshundlar? Dachshundlar olur. Dachshund gönderelim.

A: Veya dachshundlar.

IM: Evet, onları geçmişe gönderiyoruz - hiçbir şey değişmez. Ama bir insan gönderirsek, o zaman değişiklikler mümkün olur. Neden? Çünkü sadece bir insan neye sahiptir? Gözlem gücüne.

T: Dikkat ve gözlem gücü.

IM: Bu sayede bir şeyi değiştirebilir.

T: Eylemiyle.

IM: Evet, bu şekilde, pek çok hayvan, ki pek çoğunu test ettik, bu elektronun nasıl davrandığını umursamıyorlar, bunu gözlemlmelerine rağmen elektronu hiçbir şekilde etkilemediler, aynı şekilde madde değişiyor.

T: Peki, insanlar neden bu geleceğe göz atmak için bu kadar istek duyuyorlar? Çünkü çocukluğumuzda biz de... herkes, en azından benim bildiğim, bir zaman makinesi yapıyorduk.

IM: Fal bakmak.

T: ve ileriye bakmak istedik, ama daha çok muhtemelen bu geleceğe bakmak istedik.

IM: ...geleceğe. Gelecek her zaman ilginçtir. Geçmişe göz atmak ilginç değildir, sadece tarihçiler için bir şeyi doğrulamak için ilginçtir ya da diyelim ki bizimki gibi dilbilimciler için ilginçtir.

Neden? Çünkü şu ya da bu şeyin gerçekte nasıl görüldüğü ve neyin neyden dönüştüğü ilginçtir. Ya da hepimizin Ermenistan'dan, Nuh'un ailesinden geldiğimize gerçekten ikna olmak isteyenler ya da ikna edilmek isteyenler için ilginçtir, böylece bu tartışmalar sonsuza dek sona erer. Bu kişiler için geçmiş ilginç olabilir. Ama herkes daha çok gelecekle ilgileniyor. Neden? Sistem bu şekilde düzenlenmiş.

Gelecekte kendimizi daha iyi hissedeceğimizi ummak istiyoruz. Böylece geleceği inşa etmiyoruz, harekete geçmiyoruz ama umut ediyoruz. Ve şimdi bakın, videomuzun başında buna değindik ve bunun önemli olduğundan bahsettik ve "Belki konuşuruz" dedim - görüyorsunuz, konuşuyoruz. Yani arkadaşlar, şu anda tüketimci bir formatta yaşıyoruz.

Hepimiz dinler tarafından bölündük ve dinler de bölündü. Şeytan dikkatimizi böldü ve dağıttı. Böylece, affedersiniz, tam bir entropiye sahibiz, tamamen kaos içindeyiz.

Şeytan bu kaosu yönetir çünkü kaos düzenlidir. Tamamen kontrol ediyor, yiyor, tatmin oluyor ve her şey harika. Kendimizi iyi hissediyor muyuz? Hayır. Neden? Çünkü biz bir aileyiz, biz insanlıyız, biz içinde Kutsal Ruh'un olduğu kişileriz ve biz canavarlara, hayvanlara dönüşüyoruz. O köpekler, hayvanlar ve benzerleri gibi davranıyoruz, değil mi? Öyle davranıyoruz. Neden? Çünkü dikkatimizi şeytanın bizi zorladığı şeylere veriyoruz.

Şimdi hep birlikte olduğumuzu hayal edin... Ve işte başka bir paradoks. Dikkatimizi doğru bir şekilde Tanrı'nın Sevgisine vererek, her birimiz Tanrı'nın Sevgisini kazanabiliriz. Ama eğer dikkatimizi şeytanın dikkatimizi dağıttığı şeylere verirsek, ölüm halini, alt benlik halini kazanırız, yani oluşuruz... Kime hizmet ettiğimiz, kim olduğumuzdur:

Eğer Diri olana yatırım yaparsak - dolayısıyla Diri olur, eğer kaçınılmaz olarak ölü olana yatırım yaparsak - dolayısıyla ölü olur. Bununla birlikte, tüm insanlığa gelince, hiçbirimiz, kendini ne kadar zorlarsa zorlasın, o patlayabilir ama geleceği değiştiremez.

Bunun için bir gruba ihtiyaç vardır, yani olayları bir bütün olarak etkileyebilecek belirli bir kritik kitleye ihtiyaç vardır. Zamanın okuna sahibiz. Ama, affedersiniz, geleceğin sayısız varyasyonuna sahibiz. Bu zaman oku bizim için sistemin kendisi tarafından, yani şeytan tarafından çizilmiştir. Bunu o oluşturdu, kendisine bir gelecek sağladı. Ama her an hem kendi varlığını hem de tüm insanlığın varlığını işe yaramazlıklarından dolayı sona erdirebilecek bir güç olduğunu biliyor.

Bütün dinlerde anlatılan budur. Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, eğer Hayatı kazanmazsak, hasta bir sürü, hasta bir karınca yuvası olarak yok olacağız. Bundan da bahsetmiştik. Ancak, dikkatimizin gücünü yaratıma yatırabilir ve farklı bir dünya inşa edebiliriz. Eğer bunu istiyorsak, peri masalları olmadan, gerçekten dikkatimizi Cennet'i inşa etmeye verebiliriz - ve Cennet'e sahip oluruz. Onu inşa edebiliriz.

Bir geçiş dönemine ihtiyaç olduğu, yaratıcı bir topluma ihtiyaç olduğu açıktır. Diyelim ki, bu coşkun bir nehir, ölüm nehri üzerinde bir köprü gibi. Bu taş köprüye ihtiyacımız var, güvenilir bir köprü, dediğimiz gibi, sekiz temel üzerinde ve bu köprüde hep birlikte güven içinde yürüeyebiliriz.

Ama ölümlüden Ebedi olana gidiyoruz, buna... Ebedi değil, arkadaşlar, bu bir abartı, ama insanlığın binlerce yıllık mutlu varlığı, diyelim ki diğer galaksileri keşfetmesi ve büyük bir insanlık ailesine girmesi - bu oldukça mümkün. Hastalıklı ve bulaşıcı varlıklar olarak kenar mahallelerde ve çöplüklerde olmak yerine. Tüm bunlar mümkün. Her şey bize, dikkatimizin gücünü nereye yatıracağımıza bağlı.

Ve şimdi, bu basit konuşmada, en büyük gücün dikkatimiz olduğunu açıklığa kavuşturduk çünkü maddeyi ve olayları oluşturan şey tam olarak budur. Ancak sistem her zaman yarın ne olacağını öğrenmek ister. Bu nedenle insanları tahmin etmeye ya da başka bir şeye iter: lütfen not edin, çalışmaya değil, inşa etmeye değil, tahmin etmeye ve öğrenmeye. "Eğer yarın milyoner olacaksam, neden bugün kendimi zorlayayım ki?" Değil mi? "Yarın ölürsem, bugün içebileceğim şeyi neden bugün içmeyeyim?" Doğru mu? Ya da "yarın öleceksem neden diyet yapayım?"

Bunlar örnek, mecazi anlamda konuşuyorum. "İstediğim gibi davranabilirim, nasıl olsa kesinlikle şöyle olacak..."

Onları iten şey de tam olarak bu. Ve biliyorsunuz, burada bir paradoks var... biliyorsunuz, arkadaşlarımıza şunu söyleyeceğim, gerçekten de sık sık insanlarla tanışıyorum ve çoğu zaman birçoğu gelecekle ilgili, yarınla ilgili bir soru soruyor.

Güzel bir anda, bana hediye olarak bir madeni para verildi ve bunu her zaman yanımda taşıyorum. Şimdi bile cebimde. Size göstereceğim, dürüst olmak gerekirse, bununla ilgili bir sorunum yok. Bakın ne kadar ilginç bir madeni para.

Burada bir yüzünde EVET, diğer yüzünde HAYIR yazıyor. Ne kadar ağır, güzel bir para. Çok iyi bir yöntem düşündüm.

Şimdi, biri bana sorduğunda, "Ne bilmek istiyorsun?" diyorum. Kişi başlar, bilirsiniz, en kısa sürede... "Peki ya ben? Peki ya akrabalarım? Büyük büyükannem orada nasıl?.."

Genel olarak konuşursak, bir sürü saçmalık... Ve ben bunu her zaman şöyle yaparım - madeni parayı alırım, "Olacak mı, olmayacak mı?" diye sorarım. "Görüyorsunuz - EVET. Ama bu gerçekleşeceği anlamına gelmez çünkü bunu değiştirebilirsiniz." Bilirsiniz, işe yarar. Ve bir insana anlatmak ve açıklamak zorunda olduğum şey...

Diyelim ki sorulardan kaçtığım da ya da meşgul olduğumu iddia ettiğimde her seferinde kendimi huzursuz hissediyorum. Gerçekten meşgul olduğumda bu bir şeydir, aksi takdirde kendimi huzursuz hissederim. Ve insanlara sorularının son derece aptalca olduğuna dair bazı açıklamalar ve netleştirmeler yapmak için çok zaman harcamak zorunda kaldım.

Gelecek sadece biz kontrol etmediğimizde ve hiçbir şey yapmadığımızda önceden belirlenir. Ama biz ona dikkatimizi verirsek ya da birileri ona dikkatini verirse, o zaman gelecek bizim çabaladığımız şekilde şekillenir. Aksi takdirde, benim madeni parayla yaptığım gibi karşılık vermek çok kolaydır. Yasaları ihlal etmiyorum, fal bakmıyorum, sadece kişiye temel ve basit bir şekilde açıklıyorum. Yani, eğer isterseniz, bana bir soru sorun... örneğin. Madeni paranın üzerinde gösterelim ki insanlar bunun nasıl çalıştığını anlasın.

T: Bir süre için mi?

IM: Kısa bir süre için, en hızlı bir şey için, evet.

T: Örneğin, bugün için diyelim. Bugün dondurma yiyecek miyim örneğin?

IM: Ben de istiyorum... Tamam, bakalım - EVET. Görüyor musun?

T: Ama bu bir gerçek değil.

IM: Bu doğru, EVET, ama diğer her şeyi değerlendirirsek, bu bir gerçek değil. Bu neyi gösteriyor? Madeni para EVET'i gösterdi, ama seçim yapan sizsiniz. Kimse size bir markete gidip dondurma almanızı ve yemenizi yasaklayamaz. Ya da evdeki buzdolabına bakmanızı, orada bir yerlerde mutlaka bir şeyler vardır. Yine de kimse sizi, diyelim ki bir madeni para, eğer istemiyorsanız bu dondurmayı yemeye zorlayamaz. Öyle değil mi?

T: Doğru.

İM: Kararı kim veriyor: madeni para mı, bu durumda benim gibi bir falcı mı, yoksa sen mi?

T: Ben tabii ki.

İM: İşte buyurun. Ve bu prensip hem mikro hem de makro düzeyde işler.

T: Peki ya bunun sadece benim seçimim olmadığını, diyelim ki çok sayıda insan olduğunu ve bunun uzak bir beklenti olduğunu söylersek? Örneğin, 50 yıl sonra ne olacağını sorgulayabilir miyiz? İnsanlık 50 yıl sonra var olacak mı?

İM: Madeni paraya soralım, insanlar da ilgileniyor.

T: Peki, şimdi bunu nasıl anlamalıyız?

İM: Her şeyin hala insanlığın elinde, her birimizin içinde olduğuna dair bir açıklama olduğuna inanıyorum. Madeni paranın ne zaman döneceği ve ne göstereceği önemli değil. Önemli olan bizim neye karar vereceğimize. Nasıl bir geleceğe karar verirsek onu inşa edeceğiz. Oysa hiçbir şey yapmazsak, gelecek olduğu gibi kalacaktır, ama bu uzun sürmeyecektir. Seçim bizim elimizde dostlarımız, herhangi bir madeni para ya da çeşitli fiziksel yasa ihlalleri değil. Bu nedenle dostlarımız, birbirimizi sevelim! Ve bizimle birlikte olduğunuz için teşekkür ederiz.